

LAHI IN NEMCI GRADIJO SREDNJE-EVROPSKI BLOK

DIKTATORSKI BLOK PROTI
DEMOKRATSKIM DRŽAVAM

Mussolini in Neurath delata načrt za vojaški, politični in gospodarski sporazum. — V novi skupini boste tudi Avstrija in Madžarska.

RIM, Italija, 5. maja. — Nemški vnanji minister Konstantin von Neurath je v torek dopoldne videl Benita Mussolinija samo nekaj minut; popoldne pa je imel poldrugo uro razgovor z italijanskim vnanjim ministrom grofom Galeazzom Ciano, ki je pozneje o svojem razgovoru z Neurathom poročal Mussoliniju.

Navzlic temu, da je bil ta razgovor primeroma kratek je bil pričet velik načrt, ki bo danes ali jutri dogotovljen med baronom Neurathom, Mussolinijem in Ciano.

Ta načrt ima za cilj ožje sodelovanje med Italijo in Nemčijo na političnem, vojaškem, industrijskem, gospodarskem in kulturnem polju.

Po tem načrtu se bodo tudi pogostejše shajali odgovorni italijanski in nemški državniki, ali pa bodo manj važne zadeve rešene diplomatskim potom. Ti setsanki imajo sledeči namen:

Da bo tuja politika obeh držav vedno v isti smeri;

Da se obe vladi medsebojno obveščata o vojaškem položaju, da bo oboroževanje obeh držav korakalo vsopredno z oboroževanjem Anglije.

Da vlada med obema državama popolni industrijski in gospodarski sporazum, tako da bo pomankljaj ene države pokrila druga država.

Da pride do tesnejših medsebojnih kulturnih odnosov, da se oba naroda duševno zblížata.

Taka zveza naj bo čimprej tudi raztegnjena na Avstrijo in Madžarsko, kateri deželi ste že zvezani z Italijo z rimskim protokolom iz leta 1934.

Na ta način bo postavljen trden blok držav, katerim vladajo diktatorji in so se nasprotne liberalnim, demokratskim načelom, katere zastopajo Anglija, Francija in Rusija. Ta blok bi se raztezal od Severnega morja čez osrednjo Evropo do Sredozemskega morja.

Moč take zveze bi obstojala v tem da bi te države ločile Francijo od njenih zaveznic na vzhodu od Čehoslovaške in Rusije. Obenem pa naj bi ta blok dosegel, da ste ostali dve članici Male antante nevtalni. Italija je že sklenila prijateljsko pogodbo z Jugoslavijo in upa, da jo bo tudi kmalu sklenila z Romunsko.

Značilno je tudi, da je šel nemški zračni minister general Herman Goering po svojem razgovoru z Mussolinijem v Jugoslavijo in je imel daljši razgovor z regentom knezom Pavlom na Bledu.

Okoli ponovno utrjene rimsko-berlinske osi sta von Neurath in grof Ciano razpravljala tudi o drugih zadevah in posebno o Španski in Avstriji.

Glede španske državljanske vojne ste se Italija in Nemčija sporazumeli, da je postal položaj na Španskem tako nevaren, da mora biti čimprej razvozljan. Obe deželi se strinjata v tem, da mora biti državljanska vojna kmalu končana, bodisi vojaško, ali pa s pogajanjmi. Ne veste pa, kako bi to bilo mogoče doseči. Von Neurath je mnenja, da bi se Nemčija in Italija umaknili iz Španske čimprej, toda, tako, da ne izgubite svojega dostojanstva. Mussolini pa pravi da mora general Franco najprej izjaviti veliko zmago, da bo imel pri pogajanjih kako zaslombo.

Ciano in Neurath pa sta se sporazumela v tem, da dobivajo prostovoljci, ki se nahajajo na Španskem, vse potrebščine, da se morejo braniti proti sovražniku.

Divjanje šerifov v Harlanu

WENDEL
POPIŠUJE
MUČENJE

Ugrabljen je bil v New Yorku ter odpeljan v neko hišo v Brooklyn. Bil je mučen z električno svetilko in cigarami.

NEWARK, N. J., 5. maja. — Paul H. Wendel je pričal, da ga je M. Bleefeld vstavil pred hotelom Martinique v New Yorku in ga nato s Harryjem Weissom prisilil, da je stopil v avtomobil, s katerim je bil prepeljan v neko hišo v Sheephead Bay, v predmestje Brooklyna. Tam je moral sedeti v zaboju, ki je bil vzdignjen v cementna tla. Noge in roke so mu privezali k zaboju.

Nato je Wendel pripovedoval, da so ga z vrvmi in drogi natezali, da ga je Weiss pretepaj z gumijevo cevjo. Bleefeld pa ga je žgal z električno žarnico po obrazu in ušesih. Zapretili so mu, da ga bodo z gorčico cigaro oslepili.

Vse to mučenje je zapovedoval nek mož, katerega Wendel tedaj ni poznal, toda je rekel, da ga sedaj pozna. V procesu proti Bleefeldu, Weissu in Martinu Schlossmannu v Brooklynu je bilo dognano, da je bil ta mož sin detektiva Ellis Parkerja, Ellis Parker, ml.

Wendel je rekel, da so mu mučitelji tudi zagrozili, da bodo mučili njegovo ženo in sina, ako ne prizna, da je odvedel in umoril Lindberghovega sina. Rekel so mu, da mora biti Bruno Richard Hauptmannu dovoljena nova sodnijska obravnava. Da je rešil svoje življenje, je napisal več priznanj, da je odvedel Lindberghovega otroka, dokler niso bili njegovi mučitelji zadovoljni z zadnjim priznanjem.

Parker je vse to delal po naročilu guvernerja Hoffmanna, ki je hotel Hauptmannu rešiti življenje, z odvedbo Wendela in z njegovim priznanjem pa je dosegel samo toliko, da je kot guverner mogel preložiti Hauptmannovo usmrtnico za tri dni.

Z rešitvijo odvedbe Lindberghovega otroka je hotel guverner Hoffman postati slaven ter je upal, da bo pri predsedniških volitvah leta 1936 izvoljen za podpredsednika. Parkerju je obljubil, da ga bo imenoval za načelnika državnega detektivskega urada in da bodo tu vsi njegovi pomagači dobili dobre državne službe.

Zakaj ne bi se naročili na "Glas Naroda"—največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

PAPEŽ ZAHTEVA
SVOBODO
ZA CERKEV

Hitlerju je povedal, da ne sme zatirati katoliškega časopisja in šol. Papežev odgovor na Hitlerjev napad je bil vročen nemškemu poslaniku pri Vatikanu.

VATIKAN, 5. maja. — Papež Pij XI. je povedal Adolfu Hitlerju, da mora biti katoliška cerkev svobodna, da izvrši svoje naloge v nazijski Nemčiji.

Papežev odgovor na nemško noto, ki je bila odgovor na papeževo velikonočno encikliko, ki je obdolžila nemško vlado, da je kršila konkordat z Vatikanom iz leta 1933, je državni tajnik kardinal Pacelli vročil nemškemu poslaniku pri Vatikanu, Diegu von Bergenu. Vatikanski viri pravijo, da papeževa nota ne omenja Hitlerjevega majskega govora, v katerem je rekel, da papeževe enciklike razburjajo Nemčijo. Nota je v svojem besedilu bolj zmerna, kot je bila enciklika ter pušča odprta vrata za nadaljnjo razpravo o konkordatu.

Toda nota pravi, da nemške katoličane ne sme biti izvajani gospodarski pritisk in da katoliško časopisje in šole v Nemčiji ne smejo biti ovirane.

Ko je bila papeževa nota vročena nemškemu poslaniku, je nemški vnanji minister von Neurath, ki je na obisku pri Mussoliniju, šel s poslanikom na italijanskem dvoru. Ulricom von Hassellom, na grad Gandolfo, kjer sedaj stanuje papež. Toda papeža ni videl in nemški viri zagotavljajo, da mu ne bo mogoče niti obiskati kardinala Pacellija. Neurath je šel na grad Gandolfo, da je bil na obedu pri svojem prijatelju v neki restavraciji ob jezeru.

Prelati pa pravijo, da je papež odgovoril Hitlerju točko za točko na njegov protest proti papeževi encikliki. Papež v svoji noti zahteva, da Hitler izpolnjuje konkordat, ki ga je sklenil z Vatikanom leta 1933.

BOMBA V VLAKU

MARSEILLES, Francija, 5. maja. — Bomba z uro se je razletela v brzovlaku Bordeaux-Marseilles in je zažgala dva železniška voza. Ena oseba je bila ubita, štiri so pa bile nevarno ranjene.

Oba voza so odpregli in vlak je dalje peljal v Marseilles.

Oblasti domnevajo, da je bila ura na bombi nastavljena, da se vžge v Marseillesu, toda vlak je imel dve uri zamude in bomba se je razpočila, ko je vlak vozil mimo St. Martin de Crau, 42 milj severno od Marseillesu.

BASKI SE TRDNO
DRŽE V SVOJIH
POSTOJANKAH

Italijani so zašli v past. Baski so napredovali pri Guernici. — Nevtralne bojne ladje se ne zmenijo za Francove grožnje.

BILBAO, Španija, 4. maja. — Baskiška armada je z močnim protinapadom na več krajih potisnila nazaj fašistične čete generala Mola na 18 milj dolgi fronti med Bermeo in Durangom ter je obenem držala odprto pot za begunce iz Bilbao.

Razjarjene žene baskiških ribičev so poglale veliko število italijanskih vojakov v morje v guerilla vojni proti fašističnim postojankam pri Bermeo, nedaleč od Bilbao.

Baskiške žene, ki so znane pod imenom Amazonke severne Španije, so se pridružile svojim možem v napadu na Bermeo, ki se nahaja 12 milj severno od Bilbao. Žene, ki so bile brez vsakega orožja, so se z golimi rokami vrgle na Italijane in so se z njimi borile po ulicah. Italijane so zgrabile, jih naložile na svoje rame in jih vrgle v morje.

Kriče v svojem eksnardi jeziku so preganjale Italijane od hiše do hiše, kjer so se skrivali. Mnogo fašistov so pomotale skozi okna drugega nadstropja in so obležali na ulicah z zlomljenimi udji.

Močan italijanski oddelek je bil potisnjen proti zalivu in mnogo Italijanov je poskakalo v morje.

Na drugem koncu fronte pa so Baski prepodili fašiste pri Rigoitia, blizu Duranga ter blizu Guernicie, v sredini fronte.

Ti boji so imeli namen varovati odhod civilnega prebivalstva iz Bilbao. Prvih 3800 beguncev se je vkrcalo na španski parnik Habana.

Več sto mrtvih je bilo na obeh straneh, ko so fašisti s silnimi napadi hoteli preprečiti beg prebivalcev iz glavnega mesta.

Baski so dobili pomoč iz Santanderja in od asturskih rudarjev ter sedaj zavzemajo močne postojanke, da morejo odbiti fašistične napade. Bilbao je sedaj utrjen kot Madrid in fašisti bodo zadeli na močan odpor.

HENDAYE, Francija, 4. maja. — Francoske in angleške bojne ladje pričakujejo parnike z begunci iz Bilbao, navzlic temu, da je general Franco zagrozil, da bodo njegove bojne ladje potopile vsako ladjo z begunci. Poleg tega stoje na preži zapadno od Bilbao nemški in italijanski submarini, da zabranijo prevoz beguncev. Angleške

DOBITKE ZA ŽREBANJE STARIH
AVTOMOBILOV SO MORALI
MAJNARJI KUPOVATI

WASHINGTON, D. C., 5. maja. — Premogar Jasper Clouse je pred senatnim preiskovalnim odborom pričal, da so njegovega brata Lloyd Clouse kompanijski stražniki v Verda, Ky., 24. aprila hladnokrvno vstrelili. Tudi njega so pobili na tla, ko je nekemu stražniku, ki je nameril nanj, hotel izviti puško.

STREHA RESERVARJA
SE JE PODRLA

ALLENTOWN, Pa., 4. maja. — Streha novega mestnega rezervarja, ki vsebuje 30 milijonov galon, se je zrušila in je bilo ranjenih 13 delavcev. Delavci so vlivali cement na streho, ki se je vsled prevetike teže podrla in padla 27 čevljev globoko na dno rezervarja.

VOJVODA WINDSOR V
FRANCIJI

MONTS, Francija, 4. maja. — Vojvoda Edvard Windsor je dospel iz Wolfganga v Avstriji v Monts ter se je takoj odpeljal na grad Cande, kjer ga je pričakovala Mrs. Simpson.

Kralju po vojvodovem priledu sta se zaročila. Edvard je svoji zaročenki podaril zaročni prstan iz platine in z velikim diamantom. Prstan je bil narejen na Dunaju.

Vojvoda Windsor in Mrs. Simpson se bosta poročila po kronanju Edvardovega brata kralja Jurija VI.

ITALIJA BO PLAČALA VSA
KEGA OTROKA

RIM, Italija, 4. maja. — Italijanska vlada bo starišem plačevala za vsakega novorojenčka po 13 do 38 centov na teden. S tem hoče Mussolini doseči, da število rojstev ne bo padalo.

Vlada je obenem naznanila, da bo ta podpora zvišana, kadar bo tudi družina povečana.

Družina s štirimi otroci bo dobivala po \$1.50 na teden, družina z desetimi otroci pa \$3.75.

Navadni delavci bo po tem načrtu dobil podporo, ki bo znašala polovico njegove tedenske plače.

VELIK POŽAR V EGIPTU

KAIRO, Egipt, 5. maja. — Požar je vpepel 385 hiš v El Bakatuš v dolinem Egiptu. Zgorelo je 12 ljudi, ranjenih jih je bilo 13, 2000 pa jih je brez strehe.

Vlada je poslala v mesto šotore in živč.

in francoske bojne ladje pa se navzlic temu pripravljene štiti ladje z begunci.

Clousejeva sinova, 12 let stari Markham Clouse in 13 let stari John Clouse, sta pričala, da so pomožni šerifi 8. februarja streljali na avtomobil, v katerem so se vozili unijski organizatorji. Tedaj je bil nevarno obstreljen organizator Ferguson. Dečka sta se skrila za veliko skalo, da ju strel ne bi zadela in Markham je rekel, da je med šerifi spoznal štiri, katerih imena so: Bill Lewis, Melvin Moore ter Luke in Lee Hubbard.

Vdova ustreljenega premogarja, Minnie Clouse, je pričala, da ji je lastnik največjega rova v Harlan okraju, Pearl Bassham, naročil, da dečkoma ne dovoli, da bi pričala pri sodnijski obravnavi v Harlanu.

Največ pa je bilo zasliševanje pri posvečenju prodajalnih dobitkov za stare avtomobile v Basshamovi premogarski naselbini. Priče so izpovedale, da so premogarji morali kupovati dobitke po \$1, katera vsota jim je bil odtegnjena od plače.

Bassham sam je moral priznati, da je bilo to v navadi skozi 10 let in da je bilo za vsak avtomobil prodanih 750 do 800 dobitkov. Na mesec so trije avtomobili in Bassham je prodal 8 ali 10 svojih avtomobilov. Na ta način je prodalo svoje avtomobile tudi več pomožnih šerifov in celo odvetnik Daniel Boone Smith.

Senator La Follette je rekel, da je bilo nesramno prodajati stare avtomobile delavcem, ker niso bili vredni po \$750 ali \$800, kar je tudi Bassham priznal, toda Bassham je rekel, da je pri vsem tem kdo dobil avtomobil samo za \$1.

"Zakaj pa ne opustite premogarske trgovine," je vprašal senator Thomas Bassham, "in prodajate dobitke za avtomobile?"

"Avtomobilov na ta način ne bi mogel prodati brez rudnikov," je odgovoril Bassham.

William C. J. Johnson, ki je bil v službi Basshama, je priznal, da je vsak mesec po dvakrat prodajal dobitke in je premogarjem rekel, da je avtomobil last "plešastega moža" (Bashama) in da mora vsakdo dobitke kupiti, ako hoče obdržati delo.

ADVERTISE in
"GLAS NARODA"

"Glas Naroda"

(A Corporation)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

Frank Sakse, President L. Bončić, Trezor.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
215 West 15th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja za Ameriko in
Kanado \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za četrt leta \$1.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno in praznikov

"GLAS NARODA", 215 W. 15th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242

ZAKAJ TAVATI V TEMI?

Politika urada WPA se nam zdi nekam čudna, ker hoče tavati v temi.

Vladni krogi, s predsednikom Rooseveltom vred, se na vse kriplje branijo razpršiti to temo s tem, da bi ukazali preštetih brezposelnih.

Izgovor vladnih krogov, da s štetjem ne bi bilo mogoče dobiti natančnih informacij, ne velja, kakor tudi ne velja izgovor, da imajo posamezne države preštete svoje brezposelne.

Štetje brezposelnih nima samo edinega namena dognati natančno število ljudi, ki nimajo dela, temveč bi tudi dognalo, v kakih razmerah žive brezposelni, kako je razdeljeno delo, ako nimajo dela manj potrebni in če v kakem slučaju izvršuje kdo kako delo, za katero ni sposoben, medtem ko kdo drugi, ki je v tem delu dobro izurjen, ne more dobiti dela itd.

In ravno zadnje čase so pritožbe vedno bolj glasne, da ameriški industriji primanjkuje izvežbanih delavcev.

Ze iz tega razloga bi bilo štetje brezposelnih potrebno. Izgleda, kot da WPA urad ne pozna besede "zakaj".

V zadnjih treh letih je zvezna vlada izdala za podporo brezposelnim in za reliefna dela okoli deset milijard, državne in krajevne oblasti pa nadaljne tri milijarde. In pri tem ni nikdo vprašal: zakaj?

Ako bi se tako vprašali in vsak slučaj preiskali, bi kmalu dognali, da v marsikaterem slučaju podpora ni bila potrebna.

V splošnem nikakor ne mislimo, da ti izdatki niso bili na mestu in tudi priznavamo, da je bilo v veliki krizi treba naglo delati — toda popolne jasnosti vendar ni, ker brezposelni niso bili prešteti.

Zato pa razni uradi, ki so šteli veliko armado brezposelnih, navajajo zelo nasprotujoča si števila.

Medtem ko trdi American Federation of Labor, da je v državi še vedno 10,000,000 brezposelnih, zatrjuje senator Vandenberg, da ji je samo tri milijone. Pri tem Vandenberg najbrž misli samo one brezposelne ali reliefne delavce, ki prejema podpora od zvezne vlade. Koliko pa je še brezposelnih, za katere morajo skrbeti krajevne oblasti?

V kongresu je bilo že stavljenih več predlog za štetje brezposelnih, toda vse take predloge so zaspale že v rokah odborov, ki odločujejo, ako je predloga vredna, da je predložena kongresu v debato.

Kot je razvidno, bo štetje brezposelnih moralo čakati na ljudsko štetje leta 1940.

Anglija, Nemčija, Francija in druge države vodijo natančen zapisnik o številu brezposelnih ter od časa do časa objavljajo padanje ali pa narastek tega števila, samo Strien Samu se zdi to nepotrebno — saj ima milijarde, toda ima tudi 25 milijard narodnega dolga.

Kaj je vzrok, da je kongres mnenja, da brezposelnih ni treba prešteti?

Pod vaško lipo.

Piše kakor misli FRANK KERŽE

American Pan-Slavian
Association, Inc.

II.

Slovenci smo brez dvoma najmanj narodna skupina v veliki družini Slovanski. Da so nam vsled tega mnoga pota zaprta, je gotovo. Vendar je pa naša usoda brez primere ugodnejša, kakor številnih malih narodov, ki jih najdemo povsod.

Vzemimo za vzgled samo Ogle. Pred tisoč leti so pridrevili v Evropo, zarili se v slovansko telo in napravili tisto zagozdo, ki loči južne Slovence od severnih. Ampak v vseh tisoč letih niso dosegli popolne ločitve, zakaj od našega Prekmurja se vleče slovanska črta vse gori do Slovakov.

Kaj so Ogrji danes in kakšna je njihova bodočnost? Od vseh strani so obkoljeni od drugih narodov, največ Slovanov in za greh, katerega so napravili pred tisoč leti, so že začeli plavčati. Ker nimajo nikjer sorodnih plemen, je njihova usoda zapetena. Izginiti morajo v valovih močnejših, četudi se to ne bo zgodilo jutri ali po jutri.

Imamo nadalje na jugu Grke, na severu Fince, Estonce, Litvine, in več podobnih skupin, ki so tudi obsojene na smrt. Nas Slovence bi čakala enaka usoda, da nismo člani največjega kulturnega naroda na svetu — slovanskega. Kaj to pomeni, ni treba, da razlagam. Vsak izmed nas nosi ta čut v sebi, je prirojen in ne naučen. Najdeš ga pod vsako kmetsko streho naše domovine, v pesni, povesti, tradiciji zgodovini — kratkoma: Slovanski čut je povsod. Ta čut nam priznajo tudi drugi narodi. Nedavno so po Nemčiji proizvajali jugoslovansko moderno glasbo, med katerimi je bila tudi skladba ravnateljstva zagrebškega konservatorija, prof. Lhotka. Čeh po rojstvu, a je tako zadel narodni čut bratov Hrvatov, da so kritiki pisali z začudenjem o veliki enotnosti slovanskih narodov. Na drugi strani so naši slovanski skladatelji dali najlepše zmore bratstvu srbskemu narodu.

Kaj to pomenja? Da smo Slovani eno. Kamor pridemo, povsod se čutimo doma, povsod razumevamo narod, četudi smo daleč narazen.

Dasi nismo smeli v preteklosti govoriti ali pisati dosti o tem slovanskem čutu — v Avstriji namreč — smo ga gojili vsaj v pesmi. Hej Slovani — ki je bila prepovedana po šolah, — Od Urala do Triglava — Slovanski svet in mnogo drugih ni bilo umetno ustvarjanje, ampak izraz tistega globokega notranjega prepričanja, ki tvori slovansko vez med nami.

V povojnem času — zlasti zadnjih par let v New Yorku — sem dosti premišljal, kako bi ustanovili jugoslovansko celoto, poizkušal sem tukaj in tam, pa se ni dalo ničesar napraviti. Opozarjali so me že poprej ljudje ki poznajo hrvaško "politiko", da ne bom ničesar dosegel. Ampak jaz nerad verjamem, dokler sam ne poizkusim. Ko sem videl, da jim stoji lasje pokonci že pri narodni besedi Jugoslovani, sem opustil to delo.

Kar pride nekega dne pismo, če bi ne hotel sodelovati pri ustanovitvi vseslovanske zveze. Sporočil sem, da iz srca rad, samo imel bi rad, če bi mi kdo povedal kaj več o tem.

Nekega dne pride k meni odvetnik John Wottowich, mlad človek, po rodu Poljak in Ukrajinec. Bil je v svetovni vojski in pozna od tedaj tudi narod.

še kraje in ljudi.

Prišla sva na Ameriško-Vseslovansko Zvezo, katera je medtem že ustanovljena in inkorporirana. Rekel je:

"Mi vsi nosimo medsebojen vseslovanski čut, in vendar se tako malo poznamo med sabo. Nobenega stika nimamo in zato ni nič čudnega, da je zadnjič rekel eden izmed mojih rojakov, da bi rad dal dva kvodra, da vidi enkrat, kakšen je resnično Bolgar."

Podlaga te zveze bi bila strogo v smislu našega splošnega čuta: za vse slovanske narode, brez oziroma na njihova verska, politična ali druga prepričanja. Vsi slovanski narodi bi imeli po tri zastopnike, ki podpišejo prošnjo za inkorporacijo in tvorijo potem centralno, upravno telo. To voli izmed sebe potem vse potrebne odbore in vodi organizacijo.

Zastopanih je devet slovanskih narodov: Slovenci, Hrvati, Srbi in Bulgari med južnimi Slovani, Čehi, Poljaki, Rusi, Slovaki in Ukrajinci od severnih in vzhodnih narodov.

Na seji kasneje smo govorili tudi o Macedoncih, pa so mi rekli ljudje, ki poznajo boljše tamšnje razmere, da nimajo enotne kulture in književnosti in da se tam ljudstvo smatra ali za Bulgara ali Srba. Omenjeni so bili tudi karpatški Rusi, ki so sicer Rusi, zajeti v Karpatih in tvorijo neko svojo celoto. V Ameriki jih je dosti in imajo podporno organizacijo, ki šteje nad sto tisoč članov. Vzeli smo jih za Ruse. Vendar pa s tem ni rečeno, da bi jim jasneje ne priznali samostojnosti, če se priključijo in zahtevajo tako.

To povem zato, ker zveza ne misli nikomur delati krivice ali ovirati njihova narodna stremjenja.

Namen te organizacije, kot je inkorporiran, je sledeči:

Razširjati bratstvo in poznanje med potomci devetih sorodnih narodov (slede imena) in sicer v skladu s temeljnimi načeli, na katere je postavljena njihova nova domovina, najmočnejša demokratična sila na svetu, Združene države ameriške.

Nadalje: Pomagamo in delamo na polju kot je: patriotično, kulturno, socialno in državljansko, ki mora biti v smislu gornjega namena in zakonito.

Ko je bila inkorporacija dovoljena, smo imeli prvi vseslovanski sestanek — prvi smo bili zbrani v eni dvorani zastopniki devetih slovanskih narodov. Kaj to pomenja, je težko povedati v nekoliko besedah, še težje je govoriti o možnosti za bodočnost, ki nam prinese tako skupno delo. Vsa polja so odprta, vsa neobdelana. Rad bi pa podčrtal vsaj nekaj velikih potez, ki nam jih daje taka zveza.

Pred vsem nam daje zgodovinsko, kulturno in umetniško ozadje, brez katerega bi mi, majhni slovanski narodi ne mogli živeti. Česar nimamo v veliki svetovni meri mi, to imajo naši bratje: zgodovina slovanskih narodov je velika in slavna. Njihova ustvaritev na kulturnem in umetniškem polju ne samo, da ne zaostaja za največjimi narodi, ampak v mnogem celo prvači. Slovanska literatura je brez dvoma najgloblja. Brez zavdanja puščamo lahko vsem drugim narodom vse, kar zahtevajo zase. Slovani smo še vedno pred njimi.

Imamo nesmrtna dela, velike, svetovne moze, umetnike na vseh poljih, mimo katerih ne more iti noben svetovni narod.

Ti moraš svojemu otroku dati nekaj, s čimur se ponosa v svetu. To drži po tem tisto posebno lučko, ki ji pravimo zavest. Ta ne ugasne, četudi se vse drugo pozabi. Ni treba torej, da smo nevoščljivi Nemcem, Italijanom in drugim, ker imamo mi vse to in še v veliko večji meri. Samo oživeti je treba, dati priliko da se pokaže.

Če zasledujete pojave drugih velikih narodov v Ameriki, boste videli, kako spretno porabljajo svoje sile. Vsak dan čitate o njih v listih, knjigah, slišite jih na radio, čutite v politiki. Vse to je do malega nam zaprto. Posamezni slovanski narodi sicer izkušajo, da ožive svoje, ampak je vse skupaj premajhno, preneznatno da bi se mogli meriti z velikimi in močnimi. Skupno pa zmoremo čuda in prihodno prav lahko prvo mesto med vsemi, ki se poganjajo za to.

Skupna moč in zavest ustvari celoto, ki je večna. Porazdeljeni bi skoro gotovo izgubili kmalu vsi, majhni in veliki. Izgubiti je lahko, pridobiti težko, kadar je izgubljeno.

Mi smo danes že živi, četudi hramo. Ako to življenje spojinimo, smo rešeni. Imamo boje za narodni obstanek na vseh poljih in krajih, iščemo rešitve a je ne najdemo. Če pa stopimo v skupno vez, je vse naše.

Da vam pokažem samo na eno polje. Imamo podporno organizacijo, ki hira. O tem ni treba, da bi se motili. Manjka nam naših, in zato gledamo na druga polja in narode, kako bi si pomagali z drugimi.

Čitam glasove, naj se v naše podporno organizacije jemlje vse bele ljudi. Na prvi pogled se dobro sliši. Če pa pogledaš vprašanje malo bolj globoko, se ti zdi smešno. Ali mislite, da boste dobili Američane? Ali mogoče Nemce, ki ne poznajo drugega, kot sami sebe? Ali Italijane, s katerimi se naš človek nikdar ne more?

Neumno je misliti, da bi si mogli pomagati kdaj na ta način. Če smo pa Slovani združeni, imamo rešitev takoj. Kamor prideš, boš povsod nosil čut, da si med svojimi. Kaj je bolj logičnega, kakor misliti na čes, ko bomo zbrali posamezne ude slovanskih narodov in jih združili v skupne celote. Potem bo rešeno vsako vprašanje.

Medtem ko smo danes več ali manj brez moči in poznanja, bi skupni tvorili silo, ki bi nam kmalu odprla vrata na vse strani. Zakaj Slovanov je dosti v Ameriki. Nimam sicer podatkov o skupnem, vsaj približnem številu, rekel bi pa, da nas je več kot Italijanov, Judov, ali Nemcev. Zakaj Slovani smo prihajali v zadnjih šestdesetih letih v velikanskem številu in ni je skoro naselbine brez močnega slovanske kolonije.

Kamor človek pogleda in iz katerekoli strani presoja, ne more drugega, kakor pozdraviti misel vseslovanske zveze v Ameriki. Zanimivo se mi zdi, da je mnogo slovanskih narodov, ki so v bojih s svojimi brati. Imamo na jugu Hrvate in Srbe, ki se ne morejo. Na severu so zopet Poljaki v večnem nakrižju z Čehi. Ukrajinci in tudi Rusi. Pri skupnem delu pa vse te praske izginejo.

Peter Zgaga

Moderni romani! Kdo jih razume? Jaz jih ne.

Čital sem že roman s takim le koncem:

— In slednjic sta se poročila. Ona mu je bila vedno vladala. Ona mu je bila vedno vladala.

Drug poleg drugega smo v priateljstvih, bratskih razmerah in vsak po svoje pripomagamo do boljšega uspeha.

In uspeh bo, o tem ni dvoma. Ne zagel in ne povsod, toda misel o skupnem delu v naši novi domovini ne bo nikdar več izgubila.

Prvo večje delo, s katerim mislimo začeti, bodo slovanski večeri, kjer bo združeno prijetno in koristno. Mi Slovani se kaj malo poznamo med sabo. In prvo je, da se predstavimo. Družabni večeri, na katerih se nam predstavijo vsi naši narodi po vrsti s predavanji, pesnijo in drugim. Potem pojdemo dalje. Iz najboljšega se sestavi skupen program s katerim pojdemo v javnost. Ko bomo malo vtrjeni, poiskujemo na drugih straneh. Z dobro voljo in skupnim delom se doseže lahko vse.

Imamo to prednost, da smo splošno priljubljeni med drugimi svetovnimi narodi. Tihega in javnega nasprotnja je dovolj napram Judom in Italijanom, da omenjam samo dva in v New Yorku ne slišiš drugega kakor imena "žini" za Jude in "vab" za Italijane in sicer oboje v jako zaničljivem in sovražnem pomenu. Med Slovani pride včasih na vrsto "Polak", ker pa je bolj dobrodošen pomen, primeroma tak, kakor "kranjski Janez". Če pride American v postrovalnično službo in pravi: "I wish a Polak!" pomenja to, da želi imeti človeka, ki je velik, močan, zdrav, delaven in pošten — kar je vsekakor v kredit narodu. Zanimalo vas bo tudi, da so Poljaki v Ameriki najboljše organiziran narod med vsemi takozvanimi tujnimi narodi, kar pomenja dosti.

Pišem ta članek z namenom, da opozorim našo javnost, kje je naš izhod in naša rešitev. Vse to prihaja baš v času, ki je najbolj kritičen. Vse naše stvari so se pri življenju, kako dolgo bodo, to je drugo vprašanje.

Gotovo je eno: da smo slabi povsod. Čimprej se izpoprijaznimo s to grenko resnico, toliko boljše bo za nas. Res je eno: da ni prav nič pregodaj misliti na to, kako pridemo v zvezo z našimi brati Slovani. Pot, katero smo začeli v New Yorku, je odprta za vsako naselbino. Treba ni drugega, kakor iti po našem vzoru, pa boste imeli povsod začetek.

Jaz bom od časa do časa večkrat pisal o tem gibanju, četudi vem, da ne pojde vse hitro in tudi ne gladko. Vsaka gradnja pomenja veliko in težavno delo, vničji jo pa lahko navaden tepec z eno samo vžgalico v rokah.

Ampak kjer je dobra volja, tam se vse premaga. Velika in potrebna misel je tukaj, ta misel pojde dalje in bo živela, ker je zdrava, kreпка in potrebna.

Čas je, da pride enkrat tudi delu pa vse te praske izginejo.

na, on se pa ni dosti brigal za njo. Štirinajst dni po poroki se je sprl z njo in odšel neznanom. Nikdar več ga ni videla. Jokala je in jokala, toda njene solze ga niso mogle prikljucati nazaj. V znamenje velike ljubezni, ki jo je gojila do njega, ga je vsako leto obdarovala s sinčkom ali hčerko, on se pa ni brigal za ta znamenja vdanosti in ljubezni. Nikdar več ga ni bilo. Ona ga je še vedno ljubila, strastno, do groba ...

To je resnična zgodba. Nekoč v Downtownu se je zgodila. Zakonski ženi so začeli izpadati zobje ter so ji izpadli do zadnjega. Ali je bila kakšna huda bolezen ali kaj drugega, sam ne vem.

Ker pa dandanes človek brez zob ni dosti obrajtan, posebno pa ženska ne, se je odpravil mož z njo k zobozdravniku, kateri je vse natančno pregledal in potrebno mero vzel. Dela je imel dosti, kajti mera je bila izredno velika.

— Nove zobe bom napravil — je rekel zobozdravnik. — Zgoraj in spodaj. Koštalo bo pa toliko in toliko.

Oba sta bila zadovoljna in sta se poslovila. Na stopnicah se je pa on obrnil in zdirjal k zobozdravniku.

— Kaj je? — ga je vprašal — ali ste kaj pozabili?

— Da, pozabil sem vam povedati, da rad plačam par dolarjev več, če ustrezete moji želji.

— Kaj pa je? Na dan z besedo.

— Ko ji boste delali zobe, jih morate tako napraviti, da jo bo pri govorjenju malo bolelo. S tem boste ustregli marsikateremu človeku, posebno pa meni.

Fantek je bil star štiri leta, in saj veste, kakšne misli imajo štiri leta stari otroci. V družini je pripravljal vesel dogodek. Drugi otrok je imel priti na svet.

Nekega dne mu je mati rekla.

— Tako sam si, revček, nikogar nimam, da bi se igral z njim. Veš kaj, ti pa bom pa jaz nekaj kupila. Kaj pa hočeš: malega fantka ali malo punčko?

Fantiček je malo pomislil, nato je pa moško odvrnil:

— Mama, konjička!

Ko se je človek postaral, zahtevni po krajih, kjer je preživel svojo mladost.

O starem gospodu pripovedujejo, da je po tridesetih letih dospel v mesto, kjer je v mladosti študiral.

Vse je hotel videti: solo, kjer so mu ubijali učenost v glavo, tihle stezice v bližini mesta, kjer se je sprehajal s svojo ljubico, slednjic si je pa želel ogledati še sobico, v kateri je stanoval.

Po tridesetih letih je bila njegova stara gospodinja še vedno živa. Takoj ga je spoznala. Odvedla ga je v sobico.

— Se vse je tako, kot je bilo! — je vzkljnil ginjen. — Tukaj je postelja, tamkaj omara za knjige, in tam je okno na vrt.

— Se vedno se ukvarjam s študenti — mu je pojasnila stara žena. — Sedaj imam na stanovanju mladega fanta, takega kot ste bili vi nekoč. Se mi zdi, da baš sedaj prihaja.

In res je vstopil dvajsetletni mladenič ter presenečeno obstal. Ni bil namreč sam. Za njim je boječ stalo mlado dekle, porednega pogleda.

— Oprostite, gospa, — je rekel študent gospodinjini in do ušes zardel — to je moja sestrinica ...

Štarka je malo nevoljno prikimala.

Gospod se je zamislil. Pogledal je mladega fanta, nato pa dekleta za njim in zamrmral:

— Da, vse, prav vse je tako kot je bilo nekoč — pred dvajsetimi leti ...

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.55	Din. 100	Za \$ 6.50	Lir 100
\$ 5.00	Din. 200	\$ 12.25	Lir 200
\$ 7.20	Din. 300	\$ 18.00	Lir 300
\$ 11.70	Din. 500	\$ 27.00	Lir 500
\$ 23.00	Din. 1000	\$ 54.00	Lir 1000
\$ 45.00	Din. 2000	\$ 108.00	Lir 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo veljih zneskov kot zgoraj navedeni, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo \$ 1.— morate poslati	\$ 5.75
\$10.—	\$57.50
\$15.—	\$86.25
\$20.—	\$115.00
\$25.—	\$143.75
\$30.—	\$172.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRESTOJENJE \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"

215 WEST 15th STREET NEW YORK, N. Y.

JUGO SLOVANSKA KAT. JEDNOTA

Je najboljša in najpopularnejša slovanska podpora organizacija v Ameriki. Računa nizke assessmente in plačuje liberalno podporo za slučaj bolezni, nezgode ali smrti. Ima 185 podrejenih društev in šteje nad 20,000 članov v obeh oddelkih.

Za ustanovitev novega društva zadostuje 5 oseb.

Premoženje Nad Dva Miljona Dolarjev

Pišite za pojasnila na

GLAVNI URAD J. S. K. J. :: :: ELY, MINNESOTA

Vesele in žalostne vesti iz slovenskih naselbin

NOVICE IZ CLEVELANDA IN COLLINWOODA, OHIO

Prav gotovo ni nobenega bivšega uslužbenca poštene Sakserjeve tvrdke in ž njo zvezanega dnevnika "Glasa Naroda," ki se ne bi s hvalečnostjo in veseljem spominjal dni svojega dela in udejstvovanja pri tem najstarejšem slovenskem podjetju, kjer so tvorili vsi uslužbenci eno samo veliko družino. S pokojnim Sakserjem je legel v grob mož, kakršnih je malo med nami, mecen slovenskih ustanov in delodajalec, čigar spomin ne bo nikoli obledel v srcih onih, ki so si pri njem služili svoj kruh. Blagor onemu, ki ga spremlja v grob tolika obilica dobrih del, kakor se to more reči o pokojnem starosti ameriških Slovencev. — Franku Sakserju. — Ker imam začasno nekaj več prostega časa in, ker bi se rad poštenj Sakserjevi tvrdki vsaj nekoliko oddolžil za vse, česar sem bil svoječasno od nje deležen, sem sklenil obiskati nekatere svoje tukajšnje prijatelje-narodnike "Glasa Naroda", pa tudi one, ki se niso narodeeni na ta najstarejši slovenski dnevnik.

Prvi, ki se je odzval mojemu vabilu na naročbo, je bil moj stari prijatelj Mr. Rudolf Gregorich, eden prvih slovenskih častnikov v Ameriki. Dasi še primeroma mlad po letih, pa je svoječasno ustanovil v Coloradu dvojce slovenskih listov, in sicer "Slovenski Narod" in "Coloradske novice", ki sta izhajala v Pueblu odnosno v Denverju, Colo. Od tam se je preselil v Pittsburgh, Pa., kjer je izdajal za Slovence v Pittsburghu ter v okrožju premožnih polj tehnik "Edinost" in pozneje "Novo Dobo," nato pa je otvoril v družbi Mr. Antona Zhašnika, sedanega glavnega tajnika JSKJ, v Pittsburghu tako zvano "šif-kartašnico" — pisarno za prodajo parobrodskih vozniških listov in za pošiljanje denarja. Pozneje je ga je zaneslo v Cleveland, kjer je postal okrajni davčni uradnik, katero službo je vršil enajst let, danes pa je zastopnik Virginia Life Insurance družbe ter je tudi v neprestanih stikih s tukajšnjimi rojaki. Vsem našim rojakom ga prav toplo priporočam. — Dasi se bo tale črtica nekoliko zavlekla, vendar si ne morem kaj, da ne bi omenil značilne dogodovščine iz njegove mnogostranske kariere. Takrat, to je pred 25 leti, ni bilo kulturno življenje ameriških Slovencev še na isti stopnji kakor je danes. Že v samem Clevelandu so bile slovenske igre in slične prireditve nekaj izrednega, da molčimo o malih naselbinah, kjer o takih prireditvah sploh ni moglo biti govora. Pa se je zbrala v Clevelandu pešice mladih, življenja prekipeljavajočih in bohemsko razpoloženih Slovencev, ki so ustanovili potujočo gledališko družbo ter jo mahali z vsemi gledališkimi rekviziti po slovenskih naselbinah, kjer so prirejali predstave.

Članstvo te družbe potujočih bohemov-ciganov je tvorila takratna mlada clevelandska slovenska inteligenca, med katero so bili: Gregorič, impresario ali potujoči agent družbe, ki je potoval naprej ter najemal dvorane, da je bilo vse pripravljeno, ko so prispeli igralci, med katerimi so bili znani zlasti Lojze Truger, poznejši častnik in stavec ter sedanji "zlati majnar" v Idaho; Pavelca, njegova žena, nadarjena igralka in pevka; ta dva sta bila ljubice tega potujočega teatra. Nadaljna dva člana tega ansambla sta bila Jakob Hočeva in njegova žena, dirigent in muzikalni genij družbe pa je bil Milan Trošt. Ko sem vprašal Gregoriča, kakšnemu odkestru je dirigiral, mi je pojasnil, da nobenemu, ker so bili orkester pianist, violinist in dirigent združeni vsi v eni osebi, namreč v Milanu Troštu. Ko je prišla trupa teh potujočih slovenskih komedijantov v to ali ono našo naselbino, so jo najprej ubrali po naselbini v povorki, pred katero je korakal Milan Trošt, potezajoč krepko z lokom po svoji violini. Vidimo, da se je torej ta družba naših potujočih bohemov zvesto držala tradicij svojih vrstnikov v starem kraju, ki smo jih videvali po naših vaseh. In ta procedura je zmerom ustvarila potrebno razpoloženje med našimi ljudmi, ki so tvorili hvaležno publiko teh predstav.

Nadaljni naš rojak, ki je vnet za vse, kar je lepega in dobrega in katerega sem obiskal, je Jack Pintar, slovec po svojih mesarskih produktih ter po izbornem prekanenem mesu, velikonočnih prekajenih želedeh in mad vse okusnih kranjskih klobasah. Rojaku Pintarju je tekla zibelka na Rakeku ter je brat one igralka Pavelce, o kateri sem poročal v prejšnjem odlomku. Pripovedoval mi je, da je poslal za letošnjo veliko noč nešteto zabojev svojih okusnih dobrot na Glas Naroda, odkoder so jih potem naši rojaki odnesli na svoje domove. On kakor tudi njegovi izdelki so vredni vsega priporočila in rojaki širom Združenih držav se lahko v stvare, ki se tičejo njegove obrti, z vsem zaupanjem obračajo nanj. Njegov naslov je: Jack Pintar, 6706 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Med pogrebnimi zavodi, ki jih imamo clevelandski Slovencev je eden najmodernejših Želetov zavod, ali prav za prav sta dva zavoda: eden na osrčju slovenske naselbine na St. Clair Ave., filijalka pa na 152. cesti v Collinwoodu. Za postrežbo pri pogrebi ima devet avtomobilov in sicer moderen ambulanci voz, 2 voza za prevajanje mrtličev, dva avtomobila za rože, dve veliki limuzini ter dva manjša avtomobila, tako zvani touring cari, v katerih v vsaki je prostora za pet oseb. Njegovi pogrebniški parlorji so opremljeni z najmodernejšim sistemom za čiščenje in hlajenje zraka; v glavnem parlorju je dvesto sedežev, krasne orgle, sound-system za oddajanje godbe, pesmi in govorov, zvočniki v vseh parlorjih, katerih je troje. Nad mrtvašnico, kjer se balzamirajo trupla, je skladišče krst, katerih je vedno velika izbira. Za poslopjem je krasen vrt z vodometom in zlahko travo, ki se razgrinja kakor mehka, zelena preproga po obširnem prostoru. V rodbini je troje pogrebniških licenc, izdanih Mr. Jos. Želetu ter njegovim dvema sinom. O Želetu je nemogoče pisati in poročati, ne da bi se omenilo njegovega pokojnega sina Ferdinanda ali po domače priljubljenega Nandeta, ki je bil prvi slovenski avijatik. Tekom svetovne vojne je vstopil v armado Združenih držav, in sicer k mornariški skupini (Marines), nakar se je vpisal med letalce. Po svojem izrednem veselju do avijatike — saj je že mnogo pred svojim vstopom v armado izdelal sam svoj leten aeroplan — in po svoji prirojeni inteligenci, je kmalu postal letalski instruktor ter učil mlade avijatike, preden so bili posla-

S POTA

Po nekaj dni trajajoči boleznici je v Joliet, Ill., v starosti 62 let umrl rojak Josip Sitar. Sitar je bil doma iz Toplice na Dolenjskem. V Jolietu je dolgo vrsto let vodil veliko trgovino, katero je prišel s svojim ženo doma umrli bratom ter z danes v Semiču v Belokrajini živčima Jankotom Ogulinom.

Njegova soproga, sedaj vdova, je iz znane Predovičeve družine in sestra dopisnice "G. N." Walterja Predoviča iz Sacramento, Cal. Poleg svoje soproge zapušča mnogo sorodnikov.

Kako priljubljen je bil pri svojih poznanecih, je pokazal njegov veliki pogreb 28. aprila.

Blag mu spomin! — Sorodnikom sožalje!

Matija Pogorlec.

ZAOSTANKAR NOČE BITI

Tukaj Vam pošiljam \$6. — za Glas Naroda, ker mi je 30. aprila naročnina potekla, pa vam naglo pošiljam, da ne bode zaostankar, ker list rad berem in povesti novice iz starega kraja in Zgagovo ke-lono, kar zmeram rad kaj o ženskah pove. Pa saj je prav, da jih kaj zrima; mi moški pravno skupaj držati, da nas ženske ne bodo zdelale.

Lep pozdrav vsem čitateljem.

Peter Marinich Bradlock, Pa.

ni na fronto. Nesreča pa je hotela, da je ob nekem takem vežbalnem poletu v Floridi, ko je sedel pri krmilu njegovega aeroplana pilot-novinec, tretilo njegovo letalo ob drug aeroplan, nakar sta iz višine 2000 čevljev oba aeroplana treščila na zemljo. In to je bil konec letalske kariere našega mnogo obetojega Nandeta. Pač tragičen zaključek življenja nadarjenega slovenskega mladca, čigar ime bi se danes morda blestelo ob imenih takega letalskega slovesa, kakor sta imeni Kraigher in Muzik, ki sta utrla letalom pot eden preko neizmernega Pacifika na Kitajsko, drugi preko globokih, neraziskanih džungel in preko Atlantika v Brazilijo. . . . Obema tema letalcema se divi svet, Kraigherju pa se divijo zlasti še mi, ker mu je dom v Hraščah pri Postojni in je torej naš gore list.

V nedeljo 25. aprila se je vršil v natrpani dvorani slovenskega narodnega doma v Newburgh (clevelandsko predmestje), pomladanski koncert pevkega društva Zvon. Zbor, ki ga vodi slovenski pesnik in glasbenik Ivan Zorman, ima prav dobre moči ter je prav dostojno rešil svojo nalogo. Na sporedu je bilo več umetnih in narodnih pesmi; najbolj so u-gajale narodne, pred vsem koruške narodne. Pred vsem se je odlikovala znana pevka ga. Zagarjeva, ki je pela sopran solo Zormanova "Vprašanja", in g. Silvester Paulin, pevec s prikupnim, mehkim baritonom. Med vsemi pesmimi so najbolj u-gajale A. Miheličeva "Polje, kdo bo tebe ljubil?" (moški zbor), E. Adamičeva "Od majolice" in podotkica iz opere "Teharski plemiči," (B. Ipavec), bariton solo S. Paulin. Zaključek koncerta pa je tvoril prelep Venček slovenskih narodnih pesmi, ki ga je pel mešan zbor, uvodni bariton pa 28. Paulin. — A. Š.

V BLACK DIAMOND, WASH., BODO IMELI PIKNIK

Posiljam zopet \$2 za časopis Glas Naroda. Prosim, da mi oprostite, ker vam nisem poprej mogel poslati. Moje razmere so jako težavne, ker ne delam in ne morem dobiti dela. Vsak me odvraca, češ, da sen prestar. Glas Naroda pa nerad pustim, ker mi je zelo priljubljen. Dalje priporočam v Glas Naroda, da smo sklenili tri slovenska društva: JSKJ, SNPJ in SSPZ, prirediti plesno veselico na 15. maja v Slovenskem domu, Morganville dvorani. Preskrbljeno bo za dobro godbo in drugo postrežbo. Vsem članom in članicam sosednjih društev se priporočamo za poset. Ob pri-liki sličnih prireditve drugih društev bomo skušali prijaznost in naklonjenost povrniti. Vabljeni so tudi vsi ostali rojaki in rojakinje tega okrožja da posetijo naš piknik. Vstopnina za moške 40c in za ženske 25c. Preostanek denarja se porabi za popravilo dvorane. Toraj na svidenje 15. maja — JSKJ št. 32, SNPJ št. 57 in SSPZ št. 4.

Spozdravom in spoštovanjem.

A. Primožich, zapisnikar.

"ODPRTA NOČ IN DAN SO GROBA • VRATA..."

V Strabane, Pa., je pred kratkim umrla Josephina Delost, stara 45 let. Tu zapušča moža, dva sinova in štiri hčere.

V Park City, Utah, je umrl rojak Jože Kikel, star 62 let in doma iz Udja pri Grosupljem. Družino je imel v starem kraju.

V Milwaukee, Wis., je v okrajni bolnišnici umrl za srčno hudo Joseph Medved, v starosti 56 let. Doma je bil iz Soštanj in je prišel v Ameriko pred 30 leti. Zapušča ženo, tri sinove, eno hčer, brata in sestro.

V Clevelandu, O., je umrl Frank Nole (Nosse), v starosti 56 let. Doma je bil iz Velkovec pri Krki, na Dolenjskem in je prišel v Ameriko pred 36 leti. Zapušča ženo, tri sinove, hčer, brata in sestro, v stari domovini tudi brata in eno sestro.

Dne 25. marca je v Enumclaw, Wash., izdihnil svojo blago dušo tukajšnji starosta in pijonar Matt Malnaric, v vi-soki starosti 87 let. Pokojni je zagledal luč sveta 25. januarja 1850 v Semiču, št. 28. Kakor večina nas, je tudi on želel iti v svet za boljšim kruhom. Komaj 19 letni mladinec je vzel slovo od svojih dragih in od domovine ter se podal na Nemško od tam pa leta 1873 v Ameriko. Ni natančno znano, kje se je najprej nastanil. Znano pa je, da je leta 1881 dobil tukaj v drž. Washington homestead in dal ime naselbini Krain. Tako je on ostalim Slovincem odprl pot. Gotovo je, da mu ni bilo s evralicami postlano; treba je bilo trdnje volje, da si je postavil dom. Treba je bilo podirati po 6 do 8 čevljev debele smreke in potem se te ogromne štorje iz zemlje skopati. Težavno je bilo to delo, ki ga je bilo treba opraviti z rokami, pa vse je napravil.

29. aprila je po dolgi in mučni bolezni preminula v bolnišnici St. Lukes v Clevelandu splošno poznana Katarina Slovar, rojena Gaus, stara 56 let. Tukaj zapušča žalujoče otroke Marijo, Antona in Sello ter mnogih drugih sorodnikov. Rojena je bila v vasi Klans, občina Kostov pri Volovskem v Istriji, kjer zapušča mater Ano, sestro Marijo in druge sorodnike.

V Edison, Kans., je umrla Helena Sterle, stara 62 let. V Ameriki je bila 30 let in zapušča moža, dva sinova in tri hčere.

V Frontenac, Kans., je umr-

la Elizabeth Bedene, stara 30 let in rojena tu. Zapušča mater, tri brate in dve sestre.

29. aprila je po dvadnevni bolezni v Clevelandu v mestni bolnišnici umrla Nellie Helen Gorenc, stara 29 let. Tukaj je živela pri družini Hočevar, ker je bila zadnji čas zaposlena. Njen dom je bil v Saron, Pa., kjer zapušča starše Mihaela in Frances Gorenc, sestre Frances omož. Besick, in Mil-gred, brata Alberta in več drugih sorodnikov. Truplo je bilo poslano v Sharon, Pa.

Perd kratkim je umrl v Linton, Ind., 65 letni rojak John Potočnik, doma od Škofje loke na Gorenjskem. V Ameriko je prišel pred 33. leti. Tu zapušča ženo in dva sinova, v Chicago pa hčer, ki je bolničarka v okrajni bolnišnici.

SLOVENEK IZVOLJEN V OBČINSKI SVET

Zadnji teden so se vršile občinske volitve v Lyons, čičaskem predmestju in Walter Potokar je bil izvoljen za občinskega pisarja (village clerk). Walter je sin Martina Potokarja, pionirja SNPJ. V Summitu, v drugem čičaskem predmestju, je bil pa John Jalovec izvoljen za občinskega odbornika. John je sin znanega rojaka Louisa Jaloveca.

UGRABLJEN

Dva neznana bandita sta preteklo soboto ugrabila v Waukegan, Ill. 19 letnega Pavla Ivanetiča. Posadila sta ga v avto in se z njim odpeljala. Ko se jima je zdelo, da sta že dovolj na varnem sta ga oropala ter ga nato vrgla iz avtomobila. Ivanetič je oskodoval za škoro \$800., katere je malo prej vzel iz banke.

HIMEN

1. maja so se poročili v cerkvi sv. Kristine v Clevelandu Molly Novak, hči zakoncev A. Novak in Steve Trebec, Jr., in zakoncev Trebec. Dalje se je poročila Helen Miller, do-brozna atletka v naselbini, in Joseph Flaisman, sin ugledne Flaismanove družini in republikanski voja v 23. wardi.

NAPRODAJ

Imam 6 hiš in 75 lotov, hiše so tudi pripravne za vsakovrstno trgovino, vse poleg State Rd. 49, dve milj iz Chicago in po 15 minut do dveh drugih mest. Prodajam vse za zmerno ceno. Pišite ali se pa oglasite pri lastniku: FRANK SPOLAR, 143 and Wood St., Box 12, Harvey, Ill. (10x Thurs.)

ZGODOVINA KOČE VCEV IN FARNA CERKEV V DRAGI

Piše A. KNAUS, WOODSVILLE, N. H.

Kočevska deželica, vtelesena v bivši Kranjski in leži na južni strani ob Cabru in Kolpi, na severni strani pa ob Loškem potoku in Ribniški dolini, šteje po statitiki iz l. 1920 okrog 30 tisoč prebivalcev, med katerimi je dobra tretina potomcev slov. in hrv. starišev.

Prvotni priseljenici, ki so se izselili iz raznih delov Avstrije in Nemčije, večinoma pa iz Šlezije, so si zbrali za svojo novo domovino Kočevje, kjer imajo še danes svojo prestolnico. Govorili so svoje narode, tako, da bi jih danes novodobni Nemci prav nič ne razumeli.

Po preteku nekaj stoletij pa so se jeli naseljevati med njimi tudi Slovenci in Hrvatje in se med njimi ženili. Te mešane ženske — so dale povod, da vporabljajo v sedanji kočevščini veliko popačenih slovenskih besed, kakor: detelja—detela, krompir—krompier, mačji rep—mačku rjip; ali: nagajati—pegajti, poluhjati — peluhjen, dražiti—drožu itd.

Če bi se bili pa pravniki prvotnih priselencev zanimali za čisto nemščino, bi se njihovi potomci smatrali za pristne Nemce. Ker se pa niso zanimali, so storili veliko napako, in danes njihovi potomci — razum inteligence — ne govore pravilno niti nemškega niti slovenskega jezika, pač pa mešanico, ki v splošnem nima nobenega pomena.

Da pa se Kočevci zanimajo za zgodovino, je dokaz, ker so l. 1930. v Kočevju proslavljali šeststoletnjo naselitve njihovih pračetoj. Proslava je bila tako imenitna, da so se je, kakor nekateri ameriški Nemci snarskega plebscita v Parsarju, vdeležili tudi nekateri ameriški Kočevci.

Proslavljati prihod svojih pračetoj je lepo in dostojno! Lepo in dostojno bi pa tudi bilo, če bi bili l. 1932 Dragarci proslavljali sto letnico svoje farne cerkve "Obiskovanje Marije Device" v Dragi. Toda to praslavo so prezrli baje iz razlogov, ker je niso smatrali za važno. Če bi pa bili novodobni Dragarci tako navdušeni za vero in cerkev, kakor so bili njihovi predniki, ki so prezevali farno iz Trave v Drago, na rane samo treh vasi Draga, Podpreska in Lazec, bi gotovo ne bili proslave prezrli!

Celo farno občino tvorita občini Draga in Trava ter vasi Pimgrt in Črniptok, ki pripadadeta občini Osilnica na Kolpi. Posamezni občini pa tvorijo: Drago — Draga, Podpreska, Lazec in Novikot; Travo pa: Trava, Srednjavna, Starikot in Podplanina.

Prebivalci omenjenih občin, ki štejeta okrog 13 sto duš, so na najvišji kulturni stopnji kočevske deželice.

Govore nemški, slovenski, kočevski in hrvaški jezik! Kar štiri jezike, pa nobenega prav! Lep napredek!

V teh dveh imenovanih občinah, ki obstojita z mešanega prebivalstva Kočevcev in Slovencev ter deloma Hrvatov, se je do svetovne vojne bil ljut boj za prvenstvo občinskih stolec.

Pri vsakih občinskih volitvah so vihrale zastave iz hiš zmagovalcev. Svetovna vojna pa je napravila temu narodnemu sovražstvu konec, duh pa še živi in nima peroti! Kakor iz cele Kranjske, so se začeli pred kakimi 50 leti izseljevati v Ameriko tudi Kočevci in so s Slovenci vred pošiljali svojem lepe dolarčke iz Amerike v domovino. Ko pa je vsled svetovne kri-

ze odpovedala tudi Amerika, žive te reveži, ki so oddaljeni 25 km od najbližje železnice, v največji bedi. In če bi me danes kdo vprašal: "Ali ima kdo kaj od ameriških žuljev?"; bi mu smelo odgovoriti: "Nič, prav nič!" En sam je med vsemi F. K., ki si je z uзорnim gospodarstvom v tej deželi pridobil več kot je vredna njegova rojstna vas, navedena druga v šestem odstavku tega članka! Lep napredek!

Do l. 1831. je obstajala farna Travi v sedanji podružni cerkvi sv. Lavrenca. Ker so pa bili tedanji Travljanci naklonjeni svoji sebičnosti bolj kot svojem bližnjemu, so se začeli s tedanjim župnikom so-vražiti. Po pripovedi starih ljudi, so ga hoteli celo kame-njati. Ko je župnik uvidel, da mu ni več obstanka med svojimi ovčicami, je prosil škofa za prenešitev. Škof je njegovi želji vstregel in ga preneštil. Z odklopom zadnjega župnika je bila usoda fare Trava za vedno zapečaten.

To važno priliko so pa porabili vaščanje sosednje občine Draga. In ne, da bi se ozi-rali na vas Novikot, ki tudi spada v občino Draga, so sklicali zborovanje samo vasi Draga, Podpreska in Lazec v Dragi in sklenili, da prevzamejo farno iz Trave v Drago, ter se zavezali zase in za svoje naslednike, da bodo farno cerkev omenjene tri vasi same vzdrževale. Sestavili so zapisnik in pooblastili za vsako vas po enega zastopnika, da jim je poverjeno pri politični in cerkveni oblasti sposlovati prenešitev fare iz Trave v Drago.

Ta deputacija treh mož, na čelu ji neki George Glatz, se je podala na okrajno glavarstvo v Kočevje, od tam pa romala k škofu v Ljubljano.

Škofu so predložili poverilne listine in ga prosili, da prenešti farno iz Trave v Drago. Ker je bila služba božja na Travi po odhodu zadnjega župnika ukinjena, je škof njihovi želji rad ustregel. Podpisali so reverz (pogodbo), katero so se zavezali zase, za vse vaščane in za vse svoje naslednje farno cerkev in poslopja vzdrževati. — Pozor Travljanci! Premestitev fare je pa mogoča z dovoljenjem ministrstva za verouk in bogočastje. Zato je prošnja romala na Dunaj, kjer je končno izdalo ministrstvo za bogočastje v sporazumu s knezoškofjskim ordinarijatom v Ljubljani, odlok za prenešitev fare iz Trave v Drago.

Ko so med tem Travljanci uvideli, da vrag šale ne jemlje, so prosili škofa in ministrstvo, da ostane fara še nadalje na Travi in da jim pošlje duhovnika, kar jim pa ni uspelo.

Edino kar jim je uspelo so vključene služnostne pravice neovirano se vdeleževati službe božje v farni cerkvi v Dragi, kar sta ministrstvo za verouk in bogočastje in knezoškofjski ordinarijat s svojo klavzulo potrdila. In l. 1832. je bila fara prenešena iz Trave v Drago.

Upam, da bo to kar sem napisal zadosten dokaz vsem onim nevernim Tomažem, ki mislijo, da niso obvezni farne cerkve sami vzdrževati, češ, da je svetovna vojna vse obveznosti ukinila; nasprotno pa tudi onim, ki mislijo, da je greh farni cerkvi darovati ob raznih cerkvenih darovanjih in ob nedeljskem pobiranju v skrablico.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

E. KEZER:

DOTA

"Ni pametno, če se kdo ženi zaradi bogastva," je rekel Vensan Bulemon ogrebovčar s cigare. "Če človek iskreno ljubi, mu je ljubše, da druga stran nima nič in dobi z njo samo srečo, edino bogastvo, po katerem je vredno hrepeneti."

"S tem se nikakor ne strinjam," je odgovoril Andre Darzol. "Samo denar ne ustvarja sreče, vendar jo pa zelo pospešuje. Jaz ne preziram bogastva in mislim, da ni poniževalno, če se kdo zaljubi v dekle, ki ima poleg lepih duševnih in telesnih svojstev tudi še denar."

O tem sta se gospoda še dolgo prepirala a gospa Urbalova in njena hči se pogovora nista udeležili z nobeno opazko. Mati je bila zelo zadovoljna, ko je slišala oba mlada moža, kako odkrivata svoje nazore; oba so se namreč potezala za naklonje, most njene hčere Alice in očitno želela dobiti njeno roko, čeprav je še nista naravnost zasnubil. Materi je bolj ugajal Vensan Bulemon, ki je bil dovedel vseučilišče in imel pred seboj sijajno bodočnost. Andre se ji je zdel preveč lahkomiselni, preveč vdan sportu, premalo resen.

"Dober igralec je, ni pa podoba, da bi bil dober mož," je menila.

Toda Alice je bila naklonjena Andreju in hotela jo je ko ga je slišala tako govoriti o doti in bogastvu. Dotlej je bila mislila, da ima zelo veliko srečo.

Ko sta fanta odšla, je izhajala gospa Urbalova iz njenega pogovora koristne zaključke.

"Nikoli ne bi bila mislila, da je Darzol tak materialist," je dejala.

Hiči je molčala in mati je nadaljevala:

"Vem, da ti Andre bolj ugađa. Mladost pač nič ne pomisli. Vidi samo umske in telesne odlike. Prava sreča, da bde nad njo stariši. Slišala si, kako je govoril Vensan. Ta bi poročil tudi revno dekle, če bi jo imel rad. A kaj pravi Andre? Vidiš, to je sad sedanjosti, ki pospešuje sebičnost."

"Mama, ti ga obsojaš, ker je odkrito povedal, kar na skrivnem vsak misli."

Gospa Urbalova je očitačo pogledala svojo hčer.

"Slepo si se zagledala vanj."

"Ne mama, ampak povem samo kar mislim, da je res."

"Uhugi moj otrok, če bi bila tvoja lepota vsa tvoja dota, smeš biti prepričana, da te Andre ne bi nikoli zasnubil. Tega tudi do danes še ni storil samo zato, ker ne ve natančno, kako je z našim premoženjem."

"Tega ne verjamem."

"Zato je pa Vensan izmed tistih ljudi, ki so svoje bogastvo pridobili s svojimi trudi, ki v svojih plemenitih težnjah niso mislili ne na tenis ne na nogomet ne na zimske sporte."

"Andre dela pri svojem očetu."

"Da, toda zanima se za proizvodnjo avtomobilov le zato, ker se sam vozi z njimi. Saj niti inženjer ni."

"Tega mi tudi treba ni za vedstvo tovarne. Saj ima inženjerja v svoji službi."

"Vem, da te ne morem prepričati. Sama boš izbrala svojo nesrečo. A vsaj reči mi ne boš mogla, da te nisem bila opazila."

Alice je prišla mater za roko.

"Morebiti imaš prav, mama. Morala sem zaslepljena, ker se mi zdi, da imam rada Andreja."

"Dobro vem."

"In to, kar govoriš, mi vznemlja strah."

"Stvar se da na zelo preprosto način razčistiti."

"Kako?"

"Da ju dva tri dni sprejmemo. Potem jima damo zaupno razumeti, da smo gnožno propadli. Polom nafte, o katerem

poročajo jutranji listi, nam da je najlepša prilika za ta poizkus. Videla boš, kako bo tvoj Andre s prvim vlakom pobegnil v Pariz. Vensan pa ..."

Alice malce prebledi, vendar pristane na materi predlog.

Naslednji dan so bili vsi listi polni poročil o veliki finančni katastrofi. Ves svet je o tem govoril in razpravljal, in ko so Vensanu in Andreju dva dni zapored odgovorili, da ju gospa Urbalova ne more sprejeti, sta oba zaslutila kaj boš sta zvedela. Tretji dan so ju slednji sprejeli, a Alice nista našla v salonu.

"Ali je gospodična Alice morebiti bolna?" je prestrašen vprašal Andre.

"Ne, ni. A mladi ljudje težje prenašajo udarce usode. Sprejela sem vaju gospoda, ker v kratkem zapremo svojo vilo. Nisem vama hotela povedati — pa prikriti se itak ne da — kasneje bi vse zvedeli ..."

"Ne strašite naju, gospa," je zajekal Vensan.

"Prijetelji smo si in tako pred vama ne morem zatajiti, kar se nam je pripetilo. Čitali ste v listih o veliki finančni katastrofi ..."

"Ali ste tudi vi oškodovani?" je vzkliknil Andre.

Gospa Urbalova je pokimala z glavo in si mislila:

"Se že pripravlja na umik."

Ne da bi čakal na pojasnila, je začel Vensan tolažiti in hrabriti gospo Urbalovo.

Gospa je bila vsa srečna. Sredstvo se je izvrstno obneslo. Uspeh je popoln! Povedala je nekaj podrobnosti in rekla, da bo prodala svoje vile v modnih letovističnih in se preselila v Pariz in da bo ostala Alice brez dote. Življenje ne bo več tako, toda Alice ima lepo dušo in bo vedro sprejela ta udarec usode.

Govorila je še dolgo. Andre je onemel. Zato pa Vensan skoraj ni zaprl ust. Uspeh je bil nedvoumen. Mlada moža sta odšla, ker se kot tekmeča nista hotela izjaviti drug vpričo drugega.

Alice je bila žalostna. Natančno poročilo njene matere je kakor vilo leglo na njeno dušo. Šele zdaj se je zavedla, kako zelo ljubi Andreja in kako ga bo vedno ljubila, pa najsi jo tudi zdaj izda in zapusti. In odločila se je, da Vensana Bulemona odhije, ko zaprosi za njeno roko.

Naslednji dan ob dveh se je na vratih oglašil zvonec.

Strežaj je privedel Andreja.

"Prihajam vam naznaniti, gospa, da nočoj odpotujem v Pariz."

Gospa Urbalova je značilno pogledala svojo hčer.

"A preden grem," je nadaljeval mladi mož, "vam moram povedati to-le: Resno sem preudaril vse, kar ste nam bili večeraj razodeli. Gospodična Alice je brez dote. Ljubim jo in vas prosim, da mi jo daste za ženo. Mislim, da jo bom mogel osrečiti."

Alice je zavrnila od velike radosti, naslonila glavo na matrine prsi in se zjokala. Andre jo je prijel za roko in jo vroče poljubil.

V tem hipu je nekdo stopil v salon. Gospa Urbalova je bila v svojem razburjenju prečehala trkanje na vrata. Strežaj ji je na srebrnem podnosu ponudil pismo.

"Odpri ga, mama, prosim te," je reklo dekle. "Menim da vem kaj je v njem."

Na polnih štirih straneh je Vensan izražal tolažilive besede, ter se opravičeval, da mora

OKREPČAJTE SVOJO KRI S POMOČJO TRINERJEVE ANGELIKE!

Ako pride kdaj čas, da vaša kri nujno potrebuje podporo, tedaj je to prav gotovo spomlad. Bolezen preži na človeka tako podnevi kot ponoči v spanju. Ogniti se ji morete samo s tem, da dvignete svojo kri do popolne moči. V to svrhu je Triner's Angelica Tonic najboljša tonika. Sestavni deli govorijo sami za sebe: angelica korenina in zdravilna želišča čistijo čreva in skupno s čistim, močnim kalifornijskim vinom ojačajo želodec, kri in živce. Ta zdravje pospešujoča tonika odstrani in olajša neprijetno razpoloženje, ki povzroča želodčne nerednosti, kot se zaprtje, tiščanje po jedi, glavobol, pomanjkanje teka in splošna slabost. Ima prijeten okus in že 40 let slovi kot popolno zdravilo za družino. Cena velike steklenice s 23 unčami je zelo nizka. Ako je ne morete dobiti pri vašem lekarnarju, pošljite \$1.35 na Jos. Triner Corporation, 1323 S. Ashland Ave., Chicago, Ill. in jo boste prejeli po povzetju. Ako hočete brezplačni vzorec, pošljite kupon na isti naslov.

Dept. B. Prosim, pošljite mi brezplačen vzorec Trinerjeve Angelice

Ime

Jesta

Mesto, drža va

VELIKE POVODNJI

PRVA TEKMA S HRTI

Na Dunaju je bila prva tekma s hrti. Tekme se je udeležilo 35 psov in nad 100 radovalnih gledalcev, ki so plačevali do 15 šilingov vstopnine. Pasji tek je bil uren ter so psi dosegli hitrost 47 kilometrov na uro. Tekli so za umetnim zajcem. Nekateri so bili temu mehničnemu "zajčku" zelo blizu. Toda iz zavisti, da bi ga drugi ne vjel, so se najbližji psi stopili med seboj in zaradi tega zaostajali.

NAROČILA

za MOHORJEVE KNJIGE in KNJIGE VODNIKOVE DRUŽBE za leto 1938 sprejemamo. Oni, ki nam pošlje za Mohorjeve knjige \$1.25 ali \$1.25 za V. D. družbo, bo dobil knjige iz dohodne naravnosti na svoj račun.

Naročite se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Z. D.

s prvim vlakom odpotovati ker ga zove oče.

Zdaj se je zjokala gospa Urbalova. Bila je potokena in kesala se je. Alice pa se je nasmihala — bodisi zaradi Vensanovega pisma, bodisi zaradi poljuba svojega zaročenca.

Ko si je obrisala solze, je gospa Urbalova rekla:

"Ne razumem vašega obnašanja. Oni dan ste rekli, da ni popolne sreče brez denarja — zdaj pa ..."

"Svojih misli nisem prav nič izpremenil," odvrne vedro mladi mož. "Tudi zdaj sem mnenja, da je denar potreben. Zato se tudi še nočoj vrnem v svojo tovarno. Veliko mi je do denarja, a ne toliko, da bi mu žrtvoval svojo srečo! Glavna stvar je, da se mož in žena razumeva."

"Midva se bova razumela," je nežno zašepetalo dekle.

L. Ganghofer: Grad Hubertus

135

Kiti se je oklenila očeta okoli vratu in pritisnila glavo na njegove prsi. Pogladi jo je po sprémnjastih se lasih in jo potem odriul proti Gundli Kleesbergovi, ki jo je odvedla iz sobe.

Grof Egge se je obrnil proti mrliču. Dočim je opazoval voščeni obraz, je pokimal počasi predse. "Ti na mrtvi postelji! In drugi—". Je čaje si je pritisnil pesti na čelo in se zgrudil na kolena. S klenjenimi rokami je začel glasno moliti. Potem je poljubil mrtveca na obe lici in na usta. Ko se je obrnil, je zagledal Roberta, ki je stal ob posteljnem vnožju kakor črna straža ob kraljevskih paradi. "A tako! Ti si še tudi! Tretji!" Roka mu je segla v brado. — "Kaj boš počel ti danes ponoči? Na Hubertovem ne igramo. Boš moral pač spati."

"Oče!" je zrastel Robert. V naslednji sekundi se je imel že spet krepko v oblasti. "Spoštujem tvojo bolečino za mrtvim, četudi ravnaš krivično z živimi."

"Tako!" Grof Egge je odšel iz sobe. Spolaj pri stopnicah se je sezul. "Kje je Moser?" Lovec, ki je sedel na temni verandi, je pritekel, in grof Egge mu je ukazal: "Pojdi v vas! Gospod župnik naj pride in kaplan, da bosta čula gori in molila za fanta." Bos je krenil čez vežo in odprl vrata v rogljo sobo. "Frie, prinesi mi luč!"

Na Hubertovem je bilo tiho. Topi mir sta za nekaj minut pretrgala samo oba duhovnika, ki sta prišla, da bi čula in molila pri mrliču. Skoro vsa grajska okna so bila skozi celo noč razsvetljena.

V sobi gospodične Kleesberg sta goreli dve svetilki in štiri sveče; in še ji je bilo premalo svetlo.

Kolikokrat je prislunila pri Kitinih vratih, je čula pritažen jok. Šele po polnoči je utihnilo tudi tu notri. In zdaj je Gundli Kleesberg vznemirjal ta molk Tiho je odprla vrata.

Obe sveči, ki sta razsvetljevali sobo, sta do goreli do kratkih koncev in sta metali migljajočo svetlobo po postelji. Razpuščeni lasje so se leskeče vili okoli bledega dekliškega obraza, katerega še spanec ni mogel zbrisati vse izropanosti in žalosti. Vitke roke, ki so ležale truno na odeji, so se včasih rahlo zdrznile.

Neslišno je Gundli Kleesberg povežnila medeno pokrovca čez sveči in se izmuznila iz temne sobe.

Noč je prešla.

Ko je Frie stopil zjutraj v rogljo sobo, je videl, da je svetilka ugasnila, ker ji je bilo zmrakalo olja; postelja je bila nedotaknjena. Grof Egge je sedel pred odprto železno omaro v naslanjaču in pospravljaj v predalce ebenoviste škatle svoje dragulje. Očitno je bilo, da si je hotel s pregledovanjem svoje zbirke okrajšati noč. Z vzdihom je zaklenil omaro, shranil ključ in si pritisnil pesti na čelo.

"Dobro, da si prišel. Hotel sem te že poklicati. Kaj se mora prav za prav zdaj ukreniti?"

"Svetlost, bodite brez skrbi. Grof Robert se napravili vse, kar je bilo potrebno. Brzojavke so odšle že sinoči in grof Robert so bili polnoči pokonci, da bi napisali naslove za posmrtnico. Sluga je že ob štirih zjutraj odpotoval s temi naslovi v Monakovo in bo prinesel od tam, kar so grof Robert naročili. Pogreb bo jutri dopoldne ob devetih. Sprevod bo oskrbelo neke monakovsko podjetje, tudi godba in pevski zbor prideta iz prestolnice."

"Nebaj!" je zasopihel grof Egge in skremžil usta, kakor bi bil požrl gorjupo zdravilo. Stopajoč po sobi, se je hripavo zasmejal. "In vsa to navlako je oskrbel Robert? Tako hitro? Vsa čast! Krepko drži glavo pokonci, kjer bi drug zgubili pamet." Z rokami na hrbtu je obstal pred steno in zastmel v gamzje roglje, ki so na gosto viseli drug poleg drugega.

"Ali smem svetlosti prinesiti zajtrk?"

"Ne diši mi več!"

"Toda svetlost bi morali vendar drugo obliko—"

"Črno? No, torej! Prinesi jo!"

Pol ure pozneje je stopal grof Egge v staromodni salonski suknji, ki je imela prekratke rokave in se prezala po sivih, kvisku po stopnicah. Na uho mu je udaril ropet in udarci klavirja.

DALJE PRIDE

STAVKA V OSHAWI V KANADI

Na sliki vidimo stavkarje pred tovarno General Motors v Oshawi, Ontario, kjer je s tavkalo 3700 delavcev za boljše delavske razmere.

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja", "Ob Vardarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"?

TO SO ZANIMLIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI! ! !

IZ BAGDADA V STAMBUL 4 knjige, s slikami, 627 strani Vsebina: Smrt Mohamed Emina; Karavana smrti; Na begu v Goropu; Družba En Neč Cena1.50	Izdajalec: Na tovu; Spet na divjem zapadu; Itešeni milijoni; Dediči Cena3.50
KRIŽEM PO JUTROVEM 4 knjige, 508 strani, s slikami Vsebina: Jezero smrti; Moj roman ob Nilu; kako sem v Mekko romal; Pri Samarih; Med Jezidi Cena1.50	V GORAH BALKANA 4 knjige, s slikami, 576 strani Vsebina: Kovač Šimen; Zaročnik z zaprekami; V gošč- njaku; Mohamedanski svetnik Cena1.50
PO DIVJEM SIKRIDISTANU 4 knjige, 594 strani, s slikami Vsebina: Amadija Beg in ječe; Kronska sveta; Med dvema ognjema Cena1.50	WINETOV 12 knjig, s slikami, 1753 strani Vsebina: Prvičkrat na divjem zapadu; Za življenje; Nšo-č, lepa indijanka; Proklestvo zlata; Za detektiva; Med Komanci in Apači; Na nevarnih potih; Winnetov roman; Sans Ear; Pri Komancih; Winnetova smrt; Win- netova oporoka Cena3.50
PO DEŽELI SKIPETANJEV 4 knjige, s slikami, 577 strani Vsebina: Brata Aladžija; Koča v notehi; Miridit; Ob Vardarju Cena1.50	Z U T I 4 knjige, s slikami, 597 strani Vsebina: Roj z medvedom; Jama draguljev; Kon- čno —; Rih, in njegova poslednja pot Cena1.50
SATAN IN ISKARIOT 12 knjig, s slikami, 1704 strani Vsebina: Ispovedi; Yuma Betar; Na sledu; Nevar- nosti nasproti; Almaden; V treh delih sveta; Cena1.50	

Naročite jih lahko pri:

KNJIGARNI "Glas Naroda"

216 West 18th Street New York, N. Y.

TAKO SAMA

ROMAN IZ ŽIVLJENJA ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

63

Weitbret opazuje svojega prijatelja in ga previdno vpraša: "Kaj pa imate, doktor? Ali poznate baroneso Helgo Langenau?"

Falke obstoji pred njim. "Da, poznam jo. Ali vam ni povedala, da je bila pri moji ženi družabnica?"

Weitbret se izogne odgovoru.

"Baronesa Langenauova je bila na obisku pri družini našega vratarja. Ko sem šel v maju v Kissingen, sem bil vesel, da sem za čas svoje odsotnosti našel v njej tovarišico za svojo ženo. In tedaj se nam je prikupila, da smo jo sploh pridržali. Povedala nam je, da je po smrti svoje matere doživela marsikaj hudega in da je popolnoma obubožala. Izpričeval o svojih prejšnjih službah nam ni predložila, vprašali je nismo, ker smo jo smatrali kot svojo ljubo hčerko. Ali vi niste bili z njo zadovoljni? Ali je ka bilo? V hišo smo jo sprejeli v dobri veri in zvestobi."

Klement Falke je v Weitbretovih besedah slišal raslovednost in bojazn, ki pa ni bila resnična. Falke ni smel vedeti, da je vsako besedo izgovoril s posebnim namenom.

Dr. Falke naglo odgovori:

"Baronesi Langenauovi ni mogoče ničesar očitati, prosim, verjemite mi to."

"Potem sem pomirjen. Kajti Helgo bi radi popolnoma navezali na našo hišo. Moja žena je govorila, da bi jo adoptirali, da na starost ne bova sama. Imamo pa z njo tudi načrt za možitev."

Klement Falke se zgane.

"Kako to?"

"Mladi Bader, moja desna roka, saj ga poznate — tako izvanredno je zmožen, da ga nameravam vzgojiti za svojega naslednika. Potem bom saj vedel, da je moje delo v dobrih rokah. Od one strašne stvari, v kateri ste mi tudi svetovali, nimam nobenega bližnjega sorodnika. In moja žena pravi, da bi bila baronesa Helga Langenauova in Bader lep par."

"Izključeno!"

Skoro osorno zakliče dr. Falke.

"Zakaj izključeno?"

"Pomislite, Weitbret, baronesa Langenauova in ta fant iz ljudstva —"

"— ki pa je na duši in telesu zdrav kot jedro," odvrne Weitbret odločno. "To je dobra mešanica krvi in oživilje. Na otroke, ki bodo izšli iz tega zakona, se že veselim. Oprostite, doktor, ako moram povedati, da ste v tej točki, v nasprotju s svojimi ostalimi nazori, nekoliko nazadnjaški."

"Da, da! Toda pri tem imam posebne vzroke. Je nemogoče, popolnoma nemogoče!"

"Zakaj doktor?"

Weitbret vstane, stopi k prijatelju, pogleda mu ostro v oči in pravi:

"Ali smem reči, da se mi vaše nasprotovanje zdi čudno?"

"Da, to smete, Weitbret! Smete se celo več povedati in misliti. In zato vas prosim: ne prigovarjajte to to možitev!"

"Sedaj vas razumem: baronesa Langenauova vam je nekaj pomenila."

"Nekaj? Vse!" zakliče dr. Falke strastno. "Bila je luč v mojem temnem življenju; po njej je bilo moje življenje zopet vredno življenja. Nato pa je Helga nenadoma izginila. Vražje spletke moje žene so vse to zakrivila, kot mi je pozneje sama zmagoslavno priznala."

"O, potem ste pa vi... Vedno sem imel občutek, da je Helga nosila skrivno tugo, srčno tugo."

"Sedaj vendar izprevidite, Weitbret, da je nemogoče, da bi se poročila s kom drugim, ker je moja. Prosim, dajte mi priložnost, da vidim Helgo in se z njo razgovorim."

Klement Falke prime obe prijateljevi roki in ga proseče pogleda.

"Dovolite mi, da pridem v nedeljo. Hrepenenje po Helgi me žre. O, da bi jo saj zopet mogel videti!"

Dr. Falke težko diha.

Ali je bil tako zelo zaljubljen? Kako mrzlično gore njegove oči v bledem, suhem obrazu. Weitbreta se poloti veliko usmiljenje do prijatelja; toda ni smelo biti.

Zelo resno mu pravi:

"Dragi doktor, ali smem odkrito govoriti in popolnoma odkrito povedati svoje mnenje, ne da bi bili tudi najmanj namo hudi? Ali smem? Zopetnega svidenja ne morem posredovati."

"Ali je to prijateljstvo?"

V zaničljivi bridkosti se mu tresejo žile na obrazu.

"Da, to je odkrito prijateljstvo do vas in skrb za baroneso Helgo, ki mi je postala draga kot hči. Kakšnega pomena bi bilo to svidenje? Ali ste kaj vezani?"

"Sedaj bom zavrgel vse lažnjive obzirnosti in ločil zakon, ki že davno ni več zakon. Imam najtehtnejše vzroke. Potem pa bo Helga moja žena. Po sodbi sveta ne vprašam: svojo srečo si hočem sedaj držati."

Weitbret vpre svoje dobrotljive oči v blede, razvneti obraz svojega prijatelja.

"Koliko ste stari, doktor? Prej ste rekli, petdeset let in starega drevesa ni mogoče več presaditi. In koliko je stara baronesa Helga Langenauova? Komaj je, ali pa še ni tritridvajset. Tu je razlika dvajset, enindvajset, dvaindivajset, petindvajset, šestindvajset, sedemindvajset let," šteje s nesebnim povdankom na prste.

V muki poskoči Klement Falke in prične zopet hoditi po preprogi.

"Toda toliko se še ne počutim," se brani.

"In tudi tako ne izgledate. Pa vendar: let ni mogoče izbrisati, naravnih zakonov ni mogoče premagati."

"Zakaj mi to pripovedujete?"

"Da vam pojasnim in dokažem, da ta zakon mladi ženi nikakor ne more prinesiti stalne sreče. In za vas? Ali morete sedaj določno zanikati, da bi vas v nekaj letih pričela mučiti ljubosumnost in nemir, ako vi, starajoči se mož — o prestite, va bo potem tako — in ta cvetoča, mlada, ki bi mogla biti vaša hči —"

(Dalje prihodnjik)

SLOVENSKO SAMOSTOJNO BOLNIŠKO PODPORNODRUSTVO za Greater New York in okolico, ink.

Kdor izmed rojakov ali rojakinj je ni član tega društva naj vpraša svojega prijatelja ali prijateljico ali pa enega izmed odborikov za natančno pojasnila. V nesreči se šele spozna, kaj pomeni biti član dobrega društva.

To društvo je sicer najmlajše, toda najmočnejše bodisi v prometu ali članstvu. Društvo je v tem kratkem času svojega obstanka izplačalo že skoro 14 tisoč dolarjev in nad šest tisoč dolarjev podpore ter ima v blagajni skoro \$17,000.00

ODBOR ZA LETO 1936
Predsednik: FRANK HOTKO 429 E. 80th Street, New York City
Podpredsednik: MRS. FANNY UMER 488 Central Avenue, Brooklyn, N. Y.
Tajnik: JOSEPH POGACHNIK 580 Liberty Avenue, Walltown Park, L. I.
Nadzorniki: I. VINCENT ZALOKAR 71-09 — 69th Street, Glendale, L. I.
II. LUDWIG BENEDEK 59-19 Madison Street, Ridgewood, L. I.
Blagajnik: ANTON KOSIENIK 101-21 — 85th Road, Richmond Hill, L. I.
Zapisnikar: FRANK MEKING 1065 Greene Avenue, Brooklyn, N. Y.
Arhivar: JOSEPH POGACHNIK
I. MRS. MARY JUDEŽ 88-55 — 238th Street, Bellerose, L. I.
Društvo zbiruje vsako četrto soboto v svojih društvenih prostorih v American Slovenian Auditorium, 253 Irving Ave., Brooklyn, N. Y.

Iz Jugoslavije.

ZEMELJSKI UDOR PRI PODKRAJU

Popotnik, ki gre iz Zagorja ob Savi naprej po dolini, skozi katero teče Medija, pride do vasi Toplice, ki leže v razmeroma strmo zarezani dolini. Nekoliko naprej leži na levem pobočju kakih 300 m visokega hriba Mali vrh, ki se vleče od severozhoda proti jugozapadu, vas Podkraj. S ceste človek opazi, da je Mali vrh, ki se pne dokaj visoko nad vasjo, ves razrezan in razklan. Mogočne visoke pečine iz debelih skalnatih skladov zevajo tako, da se človek začuden sprašuje, od kod ta divja razgibanost hriba. Nastalega plazja, ki ga hodi ogledovat bližnja in daljna okolica, ni mnogo videti, ker ga pokrivajo zelene trate. Le sem in tja padejo v oko široke rjave špranje, za katere človek, če ne bi vedel, da se tam seseda plaz, ne bi mogel najti razlage.

Iz bližine pa postane ta plaz vprav nerazumljivo mogočna in strašna naravna igra. Plaz, ki se je utrgal na razmeroma ne preveč strmim pobočju, sega po njem kakih 200 m, do čim znaša njegova največja širina okrog 130 m. Okrog 20.000 kvadratnih metrov zemlje se je začelo v noči od 13. na 14. aprila premikati navzdol. Premiki zemlje so bili podobni večjim ali manjšim sunkom, nato pa je polzel ves razsežni plaz počasi naprej. Ogromne množine prsti, kamenja in ilovice so v svojem premikanju navzdol popolnoma preobrazile površino. Kakor da bi zavrela zemlja, je ponekod začela kipeči in se dvignila kar po več metrov. Drugje zopet se je svet začel usedati, kakor da bi se prelomil in zazijala je velika rjava stopnica, včasih visoka 3 do 4 metre. Dve hiši, last Brvarja Ivana in Drgan Terezije, z gospodarskimi poslopji sta bili na dan nesreče še obljedeni, dočim so prebivalci dveh drugih stavb, ki so že prej kazale očitne in različne znake razpadanja, pred nedavnim zapustili. Z ogromnim plazom so se premikale tudi vse te hiše. Po opazovanjih je ugotovljeno, da se je naslednji dan po tem, ko se je sprožil plaz, premaknila cela gmota plazju v glavnem za 2 m, drugi dan pa za 4 m, tretji dan ponekod celo za 6 m, v soboto pa približno za 1 m. Plaz leze torej počasi po pobočju navzdol in zdi se, da se sedaj polagoma ustavlja. Stavbe, ki so bile na plazju, se zadela seveda huda usoda. Zaradi počasnega premikanja plazju so se hiše začele nagibati, stene in zidovi pokali in se podirali. Ker je pa plaz spreminjal smer in strmino, se je seveda zgodilo, da je visela hiša morda prvi dan še na levo, dočim se je drugi dan nagnila zopet na desno. Sedaj so se hiše že vse popolnoma sesedle

in leže še le kot klaverne in nemogoče razvaline na razritem in razpokanem svetu. Ogromna sila plazju, v katerem se po skromni cenitvi premika zemlja, katere skupna teža znaša najmanj kakih 200 milijonov kilogramov, je povzročila neverjetne prizore. Poljska pot, ki vodi proti spodnji polovici sedanjega plazju je ob plazju odrezana. Mesto poti je plaz nagrmadil in dvignil zemljo za cel meter višje. Pod potjo je velika njiva ozimline. Kjer se pa začneja plaz, pa ni videti pšenice, pač pa razpokan in naguban travnik, ki je bil pred kratkim pogojen. In vendar se je ob tem plazju v lepi ravni erti nadaljevala pot, kakor tudi pšenična njiva. Kje je sedaj pšenična njiva in pot? V ravni erti navzdol zapazimo ob prelomnici, ki jo je zarisal plaz na svetni, ki se ni premaknil, kakih 30 m nižje nadaljevanje poljske poti, ki vodi čez razpokano ozemlje plazju in pod njo nagubano njivo z ozimino. Višje gori se v bližini stavb začneja sadovnjaki, ki izgledajo, kakor da bi se z njimi igrali orjaki. Češnja, vsa v cvetju, leži nagnjena naprej v smeri plazju s svojim belim cvetjem pa se dotika tal. Druga, par korakov od nje, je nagnjena na nasprotno stran; tretja pa po čudnem naključju, kljub temu, da se je preselila za kakih 30 metrov, stoji še vedno lepo pokone. V globokih in širokih zemeljskih razpokah pa se belijo potrgane korenine drevec, ki ga je plaz odnesel na svojem hrbtu. Hiše same, ki se sesedajo prav do tal, pa so le še razmetani in razvlečeni kupi razvalin. Prebivalci obeh podrtih hiš rešujejo zadnje količkej vredne stvari iz razvalin in jih odnašajo na varno. Posebno naključje pa je hotelo, da se je veličanska naravna sila še prav posebno poigrala s hišo Drgan Terezije in njenimi gospodarskimi poslopji. Lesena hiša in najhen hram sta se speljala po plazju globoko navzdol. Hlev, ki pa se je pred plazom skoraj tiskal hiše, pa je ostal kakih 40 m višje na plazju, tako da nihče, ki pride sedaj ogledovat kipenje plazju, ne more misliti, da so te tri stavbe spadale kdaj skupaj.

Upravičeno je upanje, da bo plaz z dosedanjimi premikanjem končal svoje razdiralno delo in se ustavil. To ne bi bilo le potrebno le zaradi tega, da se ne uniči še več plodne zemlje, ampak zlasti zato, ker stoje na pobočju pod plazom še štiri stanovanjske hiše, ki doslej še ničesar niso trpele zaradi premikanja zemlje. V primeru, da se plaz ne bi ustavil, moramo računati s tem, da bo plaz, ki je za sedaj zajel le ozemlje, ki ga je odkupila že Trboveljska premogarska družba, uničil tudi svet in bivališča zasebnikov.

NAJDEJO SE ŠE VEDNO POŠTENJAKI

Danes smo prejeli dva pisma sledeče vsebine:

Prvo—Pošljem Vam \$32.00 in prosim pošljite tisto dinarjev moji ženi na označeni naslov in ostalih \$9.00 pa zavrva moj dolg za naročnino, ko sem list prejel do konca febr. 1934 na Orient. Pa.

Drugo—Zadnjič sem poslal \$6.00 in danes pa spet pošljem \$7.30 in s tem je dolg za naročnino poravnat in list mi pošiljajte spet pol leta naprej.

Veseli nas bi, da ta dva pismenaja še ostali dožniki.

Uprava "Glas Naroda"

Glasovanje za CIO.

PITTSBURGH, Pa., 3. maja. —Uradniki United Electrical & Radio Workers Union, ki pripada CIO, pravijo, da je Westinghouse Company pripravljena v svojem podjetju odrediti glasovanje, na katerem naj 47,000 delavcev odloči, katera unija jih bo zastopala pri kolektivnih pogajanjih. International Brotherhood of Electrical Workers, ki pripada k American Federation of Labor, trdi, da večina delavcev pri Westinghouse Co. pripada k delavski federaciji.

To glasovanje bo vodil National Labor Relations Board, ki ga je postavil predsednik Roosevelt po Wagnerjevi postavi.

OPERA V HIPODROMU V NEW YORKU

V New Yorku je bila sestavljena posebna opera, katere namen je dati tudi ljudem z enakimi dohodki priložnost, da slišijo visoko glazbo.

Opera nastopa v Hippodrome v New Yorku na 6. Ave in 43. ulici.

Cene sedežev so od 50 centov do \$1.

Opere prihodnje dni so: 7. maja "Mme. Butterfly"; 8. maja "La Gioconda"; 9. maja "Hansel & Gretel"; 10. maja "La Tosca"; 11. maja "La Traviata"; 12. maja "Cavalleria & Pagliacci"; 13. maja "La Boheme" in 17. maja pa "Carmen".

Pričetek je vsak dan ob 8.15 zvečer, ob nedeljah pa točno ob 8. zvečer.

Naročniki!

Pazite na ŠTEVILKE poleg naslova, ki pomenijo: prva mesec, druga dan in tretja pa leto, kdaj vam naročnina poteka. Naprimer: — 4.30.27

TO POMENI, da vam je naročnina potekla 30. aprila 1937

Onim, ki so PREJELI OPOMINE in se niso odzvali, bomo list ustavili.

Pošljite pravčasno, da nam prihranite nepotrebno delo pošiljanja opominov.

GLAS NARODA, 216 W. 18 St., New York

NEKAJ SPLOŠNIH POJASNIL GLEDE POTOVANJA V STARI KRAJ

Iz pisma, ki jih dobimo od rojakov, opazimo, da so se precej v nejasnosti glede potovanja. Večina onih, ki se hočejo pridružiti temu ali onemu izletu, misli, da se morajo z isto grupo tudi vrniti. To ni pravilno. Izlete se pripravi samo za tja in sicer zato, da imajo rojaki priliko potovati skupno tja in imajo s tem več zabave. Za nazaj si pa vsak sam uredi, kdaj je zanj najbolj pripravno. Vsaka karta veta za dve leti, pa se ve, če je potrebno. Torej ima vsak izletnik celi dve leti časa za ostati v domovini. Dalje ni potrebno, da bi se vrnili. Če je pa slučajno razlika v ceni, pa seveda dobi povrnjeno ali, obratno, doplača, če izbere parnik, na katerem stane vožnja več. Zahteva se samo, da izbere parnik od iste parobrodne družbe kot je bil parnik, s katerim je potoval tja.

Ameriški državljani dobe potne liste za dve leti, nedržavljeni pa dobe potni list samo za eno leto, torej se morajo v tem času vrniti. Nedržavljeni morajo pa obenem imeti tudi povratno dovoljenje, ki se izda tudi samo za eno leto. Pa tudi ti potniki imajo priliko, da si svoje potne liste podaljšajo in ravnotako povratno dovoljenje, če imajo za to zadostne vzroke.

Vsi oni, ki so namenjeni letos potovati v stari kraj, naj si takoj zaščitijo prostore, da ne bo prepozno. Za mesec junij in julij se že skoro vsi prostori oddani.

Na parnikih, ki so debele tiskani, se vrše izleti v domovino pod vodstvom izkušenega spremljevalca.

KRETANJE PARNIKOV — SHIP NEWS

8. maja: Rex v Genoa	21. junija: Queen Mary v Cherbourg
12. maja: Aquitania v Cherbourg	23. junija: Rex v Genoa
14. maja: De France v Havre	25. junija: Bremen v Bremen
15. maja: Europa v Bremen	27. junija: Lafayette v Havre
16. maja: Conte di Savoia v Genoa	29. junija: NORMANDIE v HAVRE
18. maja: Normandie v Havre	31. junija: AQUITANIA v CHERBOURG
19. maja: Manhattan v Havre	1. julija: Washington v Havre
20. maja: Berengaria v Cherbourg	2. julija: Conte di Savoia v Genoa
1. junija: Bremen v Bremen	3. julija: Berengaria v Cherbourg
2. junija: Rex v Genoa	4. julija: Champlain v Havre
3. junija: Lafayette v Havre	5. julija: Europa v Bremen
4. junija: Queen Mary v Cherbourg	6. julija: Queen Mary v Cherbourg
5. junija: Paris v Havre	7. julija: De France v Havre
6. junija: Rex v Genoa	8. julija: Vulcania v Trst
7. junija: Bremen v Bremen	9. julija: Normandie v Havre
8. junija: Champlain v Havre	10. julija: Aquitania v Cherbourg
9. junija: Conte di Savoia v Genoa	11. julija: Manhattan v Havre
10. junija: Manhattan v Havre	12. julija: Aquitania v Cherbourg
11. junija: Aquitania v Cherbourg	13. julija: Normandie v Havre
12. junija: Berengaria v Cherbourg	14. julija: Europa v Bremen
13. junija: Rex v Genoa	15. julija: De France v Havre
14. junija: Queen Mary v Cherbourg	16. julija: Vulcania v Trst
15. junija: Bremen v Bremen	17. julija: Normandie v Havre
16. junija: Champlain v Havre	18. julija: Aquitania v Cherbourg
17. junija: Conte di Savoia v Genoa	19. julija: Manhattan v Havre
18. junija: Manhattan v Havre	20. julija: Aquitania v Cherbourg
19. junija: Aquitania v Cherbourg	21. julija: Normandie v Havre
20. junija: Berengaria v Cherbourg	22. julija: Europa v Bremen
21. junija: Rex v Genoa	23. julija: De France v Havre
22. junija: Queen Mary v Cherbourg	24. julija: Vulcania v Trst
23. junija: Bremen v Bremen	25. julija: Normandie v Havre
24. junija: Champlain v Havre	26. julija: Aquitania v Cherbourg
25. junija: Conte di Savoia v Genoa	27. julija: Manhattan v Havre
26. junija: Manhattan v Havre	28. julija: Aquitania v Cherbourg
27. junija: Aquitania v Cherbourg	29. julija: Normandie v Havre
28. junija: Berengaria v Cherbourg	30. julija: Europa v Bremen
29. junija: Rex v Genoa	31. julija: De France v Havre
30. junija: Queen Mary v Cherbourg	1. avgusta: Vulcania v Trst
31. junija: Bremen v Bremen	2. avgusta: Normandie v Havre
1. avgusta: Champlain v Havre	3. avgusta: Aquitania v Cherbourg
2. avgusta: Conte di Savoia v Genoa	4. avgusta: Manhattan v Havre
3. avgusta: Manhattan v Havre	5. avgusta: Aquitania v Cherbourg
4. avgusta: Aquitania v Cherbourg	6. avgusta: Normandie v Havre
5. avgusta: Berengaria v Cherbourg	7. avgusta: Europa v Bremen
6. avgusta: Rex v Genoa	8. avgusta: De France v Havre
7. avgusta: Queen Mary v Cherbourg	9. avgusta: Vulcania v Trst
8. avgusta: Bremen v Bremen	10. avgusta: Normandie v Havre
9. avgusta: Champlain v Havre	11. avgusta: Aquitania v Cherbourg
10. avgusta: Conte di Savoia v Genoa	12. avgusta: Manhattan v Havre
11. avgusta: Manhattan v Havre	13. avgusta: Aquitania v Cherbourg
12. avgusta: Aquitania v Cherbourg	14. avgusta: Normandie v Havre
13. avgusta: Berengaria v Cherbourg	15. avgusta: Europa v Bremen
14. avgusta: Rex v Genoa	16. avgusta: De France v Havre
15. avgusta: Queen Mary v Cherbourg	17. avgusta: Vulcania v Trst
16. avgusta: Bremen v Bremen	18. avgusta: Normandie v Havre
17. avgusta: Champlain v Havre	19. avgusta: Aquitania v Cherbourg
18. avgusta: Conte di Savoia v Genoa	20. avgusta: Manhattan v Havre
19. avgusta: Manhattan v Havre	21. avgusta: Aquitania v Cherbourg
20. avgusta: Aquitania v Cherbourg	22. avgusta: Normandie v Havre
21. avgusta: Berengaria v Cherbourg	23. avgusta: Europa v Bremen
22. avgusta: Rex v Genoa	24. avgusta: De France v Havre
23. avgusta: Queen Mary v Cherbourg	25. avgusta: Vulcania v Trst
24. avgusta: Bremen v Bremen	26. avgusta: Normandie v Havre
25. avgusta: Champlain v Havre	27. avgusta: Aquitania v Cherbourg
26. avgusta: Conte di Savoia v Genoa	28. avgusta: Manhattan v Havre
27. avgusta: Manhattan v Havre	29. avgusta: Aquitania v Cherbourg
28. avgusta: Aquitania v Cherbourg	30. avgusta: Normandie v Havre
29. avgusta: Berengaria v Cherbourg	31. avgusta: Europa v Bremen
30. avgusta: Rex v Genoa	1. septembra: De France v Havre
31. avgusta: Queen Mary v Cherbourg	2. septembra: Vulcania v Trst

Za vsa pojasnila glede potnih listov, cen in drugih podrobnosti se obrnite na

POTNIŠKI ODDELEK

"GLAS NARODA"

216 W. 18th St., New York

Posebno naj hite oni, ki nameravajo potovati meseca junija ali julija, kajti za ta dva meseca so na vseh parnikih skoro že vse kabine oddane.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. Vredno naložbe skušajte vam zamoremo dati najboljše pojasnila in tudi vse potrebno preiskrbeli, da je potovanje udobno in hitro. Vato so zapno obrnite na nas za vsa poj. -nila.

Mi preskrbimo vse, bodisi pranje za povratna dovoljenja, potni liste, vizete in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjši strošek.

Nedržavljeni naj ne odlašajo, da zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje. RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačno navodila in zagotavljanje Vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (Travel Bureau)

216 West 18th Street

New York, N. Y.